

Det store »hvis...«

Den 25. december (EIRNS) – Efter juleferien befinder vi os midt i en verdensomspændende krise, der giver den bedste mulighed for et grundlæggende gennembrud for menneskeheden siden Franklin Roosevelts sidste indsats for tre fjerdedele af et århundrede siden. Dette enestående øjeblik, der ingen fortilfælde har, byder sandsynligvis på endnu større muligheder end dem, som Douglas MacArthur hyllede ved slutningen af Anden Verdenskrig – før Churchill og Truman ødelagde dem. Selvom det er sandt, at frygtelige farer truer os, kan Lyndon LaRouches metoder dog give inspiration til målrettet og vidtrækkende lederskab, der kan sætte nationer i stand til at overvinde dem.

Lad os forsøge at illustrere dette: Præsident Trumps beslutsomme indsats for at trække sig tilbage fra Syrien og derefter, formodentligt, fra Afghanistan, har selvfølgelig mindet det amerikanske folk om årsagerne til, at de valgte ham som præsident. Efter ødelæggelserne under Bush- og Obama-årene har det genoplivet deres vision om, hvad landet kunne være. Men det har gjort mere, som flere rapporter forsigtigt indikerer. Den amerikanske afvisning af »de evige krige«, der blev pranget USA på af Det Britiske Imperium, udløser samtidig en begyndende forhandlingsproces mellem de fire magter USA, Rusland, Kina og Indien, sammen med andre såsom Tyrkiet, Syrien og Pakistan, om en fremtrædende fredsorden for Syd- og Sydvestasien. Dette passer ikke kun sammen med Kinas Bælte og Vej Initiativ, men det bringer os tættere på forhandlingerne om et nyt Bretton Woods-system – hvis vi gennemtvinger disse forhandlinger. Samtidig vil Kinas Chang'e-4, der nu kredser om månen, snart udføre den første bløde landing på månens bagside – måske allerede i den første uge af januar. Ligesom vi nu går ind i en periode uden fortilfælde i hele menneskehedens historie, så vil alt, hvad det kinesiske landingsfartøj finder, være nyopdaget; ingen har nogensinde været der før, så

intet er rigtigt kendt.

Selvom »fake-news« medierne nøjeregnende ignorerer Chang'e-4 nu, vil det snart være umuligt selv for dem, og nyheden om denne store rummission for menneskeheden vil blive kendt midt i den igangværende massestrejkeproces. Lederen af LaRouchePAC Texas Kesha Rogers har spurgt, om vi vil se et »Chang'e-4 chok« ligesom Sputnik-chokket den 4. oktober 1957 – et rimeligt spørgsmål. Sputnik, menneskets første skridt ud i rummet, forandrede verden for evigt. Faktisk blev USA under Eisenhowers anden administration ændret som over natten. Genoplivelsen af landet og New Deal-ånden, som vi forbinder med Kennedy-årene, begyndte faktisk under Eisenhower med Sputniks »bip-bip«. Sammen med Chang'e-4 har vi fejret 50-års dagen for Apollo 8-missionen, hvor mennesker første gang kredsede om månen. Dette var første gang nogensinde, at mennesker havde forladt indflydelsen fra jordens tyngdefelt og mærket et andet himmellegemes tyngdefelt. Årtier tidligere havde den russiske rumpioner Konstantin Tsiolkovsky kaldt det »at bryde tyngdekraftens slavekæder.«

Apollo 8 var ikke kun en triumf for menneskeheden og videnskaberne, det var også en lederskabets triumf. Tre astronauter var blevet dræbt i 1967, og det amerikanske måneprogram havde problemer. Derefter, i august 1968, kun 16 uger før Apollo 8 skulle opsendes, indkaldte en Nasa-leder på mellemniveau i Houston to ligesindede til et hemmeligt møde for at foreslå at ændre det, der ville have været en overflødig kredsende mission om jorden, til den første bemandede mission til en bane om månen. Efter at Houston i hemmelighed havde fastslået, at missionen virkelig var gennemførlig, ringede de til Nasa-administratoren Jim Webb i Europa for at komme i gang. Webb var rasende på dem, men han måtte give sig, og resten er historie. Videnskab, historie, lederskab – i sidste ende et og det samme.

I sin selvbiografi fra år 2000, »Failure is Not an Option« (At fejle kan ikke komme på tale – red.), skrev den banebrydende

flyveleder Gene Kranz: »For at holde denne mission klart adskilt fra de nuværende planer, udpegede jeg Apollo 8 som X-missionen. Indtil missionen blev godkendt, måtte vi bevare alle missionens data for den oprindeligt planlagte E-mission. X-missionen trådte nu ind i rækken sammen med Gemini 4's vandring i rummet, Gemini 6/7's rendezvous og [George] Muellers »all-up« test-koncept for Saturn V raketten (dvs. at teste alle tre trin i første hug, frem for først at teste første trin, så andet og til sidst tredje – red.) af eksempler på den risikovillige og højtydende ledelse vi havde i 1960'erne. Beslutningen om at tage til Månen med Apollo 8 blev truffet, før vi nogensinde havde fløjet et bemannet Apollo-rumfartøj.«

Trump går imod imperiet: annoncerer tilbagetrækning fra Syrien, udvikling i Mexico og Mellemerika

Den 19. december (EIRNS) – Præsident Trump er begyndt at finde råderum til at handle efter sine egentlige hensigter, idet han har konsolideret støtten i Senatet under valget, hvilket i store træk gør en rigsretssag umulig, mens det britiske fupnummer, Russiagate, smuldrer. I løbet af de sidste 24 timer har Trump påført to slag mod imperiet, ved at erklære at alle amerikanske tropper og operatører fra udenrigsministeriet vil blive trukket hurtigt ud af Syrien og samtidigt erklære, at USA og Mexico vil fortsætte med store fælles investeringer i

jobskabelsesprogrammer i de fattigdomsramte (og narkotikainficerede) områder i det sydlige Mexico og de centralamerikanske nationer Honduras, El Salvador og Guatemala.

Om Syrien tweetede præsidenten: "Vi har besejret ISIS i Syrien, min eneste grund til at være der under Trump-præsidentskabet." Hans talsmand bekræftede, at tilbagetrækningen vil fortsætte i hast. Ifølge New York Times har nogle Pentagon-embedsmænd kæmpet med næb og kløer for at stoppe ham, eller i det mindste gøre det til en gradvis tilbagetrækning, men Trump ville ikke give sig. Dette skete på den samme dag, som "Astana-gruppens" garanter for våbenhvilen i Syrien, Rusland, Tyrkiet og Iran, kom til enighed med syrerne og FN om at oprette et forfatningsudvalg for at udarbejde en forfatning for en ny syrisk politisk struktur. Trump har gentagne gange understreget, at han ikke er interesseret i et regimeskifte i Syrien eller andre steder. I Mexico har Trump fundet fælles fodslag med den nye mexicanske præsident Andrés Manuel López Obrador (eller AML0, som han kaldes) om de nødvendige midler til at håndtere den ulovlige migrationskrise – at skabe arbejdspladser. AML0 sagde tirsdag formiddag: "Dette er en ny, anderledes måde at håndtere migrationsproblemet på, som omhandler årsagerne. Dagen kommer snart, hvor folk ikke behøver at emigrere fra Mexico – i det mindste er det min drøm. "Aftalen som blev indgået i går, vil omtrent fordoble USA's planlagte investeringer i regionen, måske med over 10 milliarder dollar.

Nu begynder kampen for at gøre dette initiativ til starten på det kæmpe regionale infrastrukturprogram, der kræves for at besejre narkokartellerne og den enorme fattigdom i regionen, som f.eks. at bygge jernbanen, der forbinder kontinenterne i Nord- og Sydamerika, der er foreslået lige siden McKinley-administration. Det er netop dette engagement i fred gennem udvikling og samarbejde med Rusland og Kina i denne vision for fremtiden, som har drevet det vanvittige Britiske Imperiums

indsats for at bringe Trump til fald. Det MI6-fabrikerede svindelnummer om "aftalt spil med Rusland" er blevet afsløret som et totalt bedrageri, og selvom Mueller og hans team fortsætter med at fremstille så mange potentielle anklager mod Trump som muligt (ingen har noget at gøre med Rusland, Muellers tildelte mål), bevæger Trump sig videre.

Det britiske Overhus slap katten ud af sækken den 18. december med en rapport udgivet af "Komiteen for Internationale Relationer" med titlen: "Britisk Udenrigspolitik i en omskiftelig Verden". Ligesom imperier har for vane, når de nuværende midler til at drive en verdensmagt er ødelagt, lister de ikke stilfærdigt væk i natten. Deres midler i de sidste mange årtier, efter Franklin Roosevelt og John F. Kennedys død, har været at bruge amerikanske "muskler" for at gennemføre britisk imperial politik – udkæmpe koloniale krige i Sydøstasien og Sydvestasien og pålægge "IMF betingelser" for at forhindre enhver reel udvikling i de tidligere kolonier. Overhusets rapport jamrer over, "at skaderne på de amerikansk/britiske relationer (briternes vigtigste internationale forhold), hvis Trump skulle vinde det næste præsidentvalg, vil blive længerevarende, og regeringen ville blive nødt til at lægge mindre vægt på at nå en fælles amerikansk/britisk tilgang til de vigtigste problemer i dag, end det har været tilfældet tidligere". Faren ved dette, tilføjer de, er at Kina og Rusland også udgør en trussel mod den "regelbaserede internationale orden" (deres eufemisme for det Britiske Imperium). Og Indien, frygter de, kan også slippe væk fra deres imperiale styre.

Her har vi det – imperiet er bange for den potentielle samling af USA, Rusland, Kina og Indien, "De Fire Magter", som Lyndon LaRouche længe har insisteret på er den nødvendige minimum af kraft, der behøves for at afslutte det britisk-kontrollerede verdensfinansielle systems magt, og, gennem en ny Bretton Woods-konference med andre ligesindede nationer, i stedet oprette et kreditsystem med faste valutaer, baseret på

hamiltoniske principper for global udvikling. Kinas Bælte og Vej-Initiativ eksisterer allerede som strukturen (foreslået af LaRouche i 1990'erne) der er nødvendigt for at lancere et nyt paradigme for global udvikling – hvilket forklarer den nuværende masseudgydelse af hysteriske angreb på Kina og Bælte og Vej-Initiativet, ved simpelthen at fornægte virkeligheden af det økonomiske mirakel skabt af Kina i løbet af de sidste 40 år, og deres intention om at gøre processen tilgængelig for hele verden.

Den kendsgerning at det nuværende London/Wall Street-baserede finanssystem nu er i de første stadier af opløsning, som i stigende grad anerkendes af de finansielle oligarker selv, øger simpelthen nødvendigheden af at bringe disse nationer sammen for en ny Bretton Woods-proces. Det eneste der står i vejen er det Britiske Imperium. Er det ikke på tide at afslutte det? Albion delenda est.

Løgnene imod Kina, Rusland og Trump kommer fra de britiske neoliberale, som har bragt deres eget system på fallittens rand.

Uddrag fra Helga Zepp-LaRouches webcast –

Løgnene imod Kina, Rusland og Trump kommer fra de britiske neoliberale, som har bragt deres eget system på fallittens

rand.

Med den succes som Kina har haft med at hæve levestandarden for befolkningen i de sidste fire årtier, hvorfor bliver landet så udsat for en kampagne med sådanne "ondsindede fabrikationer" (i *Foreign Affairs*, ARTE-dokumentar og i medierne generelt) – især da Kina arbejder for at hjælpe andre nationer med at opnå lignende resultater med sit Bælte og Vej-Initiativ? Hvorfor de konstante angreb på Putin og Rusland? Og hvorfor optrapningen af Mueller imod Trump, da han ikke har fremlagt noget bevis for "russisk indblanding", hvilket er hvad Russiagate skulle dreje sig om?

I dagens webcast opfordrer Helga Zepp-LaRouche seerne til at studere de store filosofers værker, herunder Platon, Cusa, Leibniz, Schiller, Einstein og hendes mand Lyndon LaRouche, for at udvikle deres evne til at lytte til deres egen indre stemme for at være i stand til at "tænke selv", så de kan besvare disse spørgsmål for sig selv.

Mens det britiske Overhus beklager udsigten til afslutningen af det "særlige forhold" (mellem Storbritannien og USA, red.), tog Trump to store skridt væk fra det gamle paradigme, og indvilligede i at arbejde sammen med Mexico i projekter om økonomisk udvikling i Mellemamerika, og annoncerede afslutningen af USA's militære intervention i Syrien.

Hun opfordrede vores seere til at bruge ferien til at læse og diskutere gode ideer med familie og venner.

Bælte og Vej-Initiativet kan hjælpe Latinamerika og Caribien med industrialisering

Den 17. december (EIRNS) – I et interview med *Xinhua* i Beijing offentliggjort 16. december skamroste Alicia Barcena, direktør for FN's Økonomiske Kommission for Latinamerika og Caribien (ECLAC), Kinas udvikling siden lanceringen af dets reformer og økonomiske åbning for 40 år siden, og udtrykte håb om, at Bælte og Vej-Initiativet (BVI) vil spille en central rolle i at hjælpe med Latinamerikas industrialisering.

Den latinamerikanske industrielle genoplivning "er en stor udfordring," sagde hun, men understregede, at det er kinesiske investeringer "der er inviteret til at blive en del af denne proces. Det vil hjælpe os med at gøre, hvad Kina gjorde for 40 år siden, hvilket var at forandre dets produktive struktur."

Hun tilbød et eksempel på, hvordan dette kunne ske ved at pege på eksemplet med de store reserver af litium, der findes i Chile og Bolivia. Snarere end blot at eksportere dette mineral, spurgte hun: "Hvorfor ikke først etablere en industriel platform i regionen ... og producere batterier eller elbiler? Kinesiske investeringer kan hjælpe med at gøre litium mere værdifuldt i Latinamerika."

Barcena understregede, at BVI "er fundamentalt" og mindede om, at den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, i januar måned havde inviteret nationerne i regionen til at deltage i dette globale udviklingsprogram på topmødet i Kina-CELAC Forum i Santiago, Chile. Nu, sagde hun, har mere end 10 af regionens lande tilsluttet sig. Barcena roste Kinas forsvar for flersidighed og dets vision om "at dele sine teknologiske

fremskridt med udviklingslande, hvilket for os er fantastisk". På et tidspunkt med store handelsmæssige og teknologiske spændinger er "Kinas tilnærmelse til mange latinamerikanske nationer meget relevant".

NYHEDSORIENTERING NOVEMBER- DECEMBER 2018:

**Kun Glass/Steagall-
bankopdeling og et Nyt
Bretton Woods-kreditsystem
kan håndtere et nyt
finanskrak**

Download (PDF, Unknown)

**London og Wall Street kan
ikke overleve til 2020;**

angriber et kinesisk lederskab, der tænker årtier frem

Den 17. december (EIRNS) – Hvis vi skal have held med at få præsident Donald Trump til at rette sin opmærksomhed imod den økonomiske krise, som nu rammer USA, skal de skændige angreb på Kina, som især fremføres af neokonservative medlemmer i hans administration og af uvidende europæiske »ledere,« bringes til tavshed. Det, der bevæger disse figurer, som f.eks. Trumps nationale sikkerhedsrådgiver, John Bolton, til at storme frem som Alcibiades og lidenskabeligt søge en ny »Thukydids fælde«, er det samme finansielle sammenbrud, som er på vej til at tage London og Wall Streets megabanker ned og hele den »neoliberale« orden med. De deler ikke præsident Trumps overbevisning om, at stærke økonomiske fremskridt og stormagtssamarbejde er muligt. De deler kun Wall Street og »City of London«s elites pessimisme, som venter endnu et kollaps – større end det sidste. Og folkene i flere og flere vestlige nationer har siden Brexit-folkeafstemningen midt i 2016 gjort oprør mod deres neoliberale orden.

Intet kunne påvise denne ekstreme »vi-har-ingen-fremtid«-pessimisme mere gennemført, end det ondskabsfulde psykologiske angreb på Kinas præsident Xi Jinping, der fyldte et helt program på den fransk-tyske fælles offentligt finansierede tv-kanal, ARTE TV (se <https://www.arte.tv/de/videos/078193-000-A/die-welt-des-xi-jin-ping/> – red). Denne plaprende »psykoanalyse på afstand,« hvor man bagvasker en leder, hvis forslag for økonomisk fremgang på grundlag af samarbejde har vundet i snesevis af nationers respekt, er et nyt lavpunkt i Vestens adfærd, som vil være det rene selvmord for de vestlige nationer, hvis det tolereres. Ved på diplomatisk vis at bruge Bælte og Vej Initiativet med dets store projekter til at udvikle Afrika og gradvist at

udtrykte landdistrikternes fattigdom, viser Xi med al tydelighed, at han tænker fremad mod den fremtid, som menneskeheden kan skabe i 2050 og derudover. De mere og mere skingre angreb på Xi og Den Nye Silkevej kommer, efterhånden som de amerikanske og europæiske gældsmarkeder går i stå, aktie- og obligationsmarkederne falder, de faste ejendomsmarkeder falder og den europæiske økonomiske vækst igen bliver negativ.

De transatlantiske bankers »alting-boble« vil briste meget snart; derfor denne holdning til Kina og Rusland. Præsident Trump mener stadig, at han muligvis kan samarbejde med disse stormagter – både for fred og for hurtig økonomisk udvikling, og han mener, at menneskehedens teknologiske fremskridt ikke er underlagt »klimaforandringer.« Men det kræver et langtrækkende klarsyn om menneskelig fremgang, som præsidenten endnu ikke har tilegnet sig. Ellers ville han ikke, uvidende og uforberedt, lade finansiell ruin ramme USA.

Det kræver, som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i dag understregede, det fulde 50-årige klarsyn for menneskets fremskridt, som Lyndon LaRouche har fremlagt i sine bøger, som f.eks. {Earth's Next 50 Years} (Jordens 50 kommende år – red.). Og det kræver {omgående} tiltag, såsom genindførelsen af Glass-Steagall-loven til beskyttelse af produktiv bankvæsen og økonomi mod Londons og Wall Streets krak. Med et sådant fremsyn ville Trump være i stand til at afværge de nye koldkrigeres angreb på ham og arbejde med Xi, Putin og Modi i Indien for at lancere en ny og levedygtig monetær orden, et nyt »Bretton Woods«.

Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets og EIR's seminar for diplomater m.v. i København

Helga Zepp-LaRouche talte til seminaret via video-link fra Tyskland. Derudover talte EIR's økonomiredaktør Paul Gallagher via video-link fra Virginia og Hussein Askary til seminaret i København.

TOM GILLESBERG: Jeg synes Helga Zepp-LaRouche blev meget smukt introduceret af Hussein Askary, der i sin præsentation gennemgik den fantastiske rolle hun, som grundlægger af Schiller Instituttet, som »Silkevejs-damen«, har påtaget sig i at skabe denne Bælte- og Vej-politik, politikken for Den Nye Silkevej. Så vi er meget stolte og glade over at kunne have hende med her »live# for at diskutere situationen i verden som den ser ud lige nu, efter de amerikanske midtvejsvalg og dagen før G20-topmødet starter i Buenos Aires. Så, Helga, tak fordi du er med os her. Ordet er dit.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg er meget glad for at kunne tale med jer, selvom det kun er via video-link. Naturligvis har vi nået et meget vigtigt punkt i historien, og for en gang skyld er jeg enig med præsident Macron fra Frankrig, som netop har sagt, at det kommende G20-møde hellere må bringe nogle reelle resultater, for ellers vil en sådan samling af statsledere nærmest have en modsat, ikke-konstruktiv effekt.

Det er jeg enig i.

Igennem de sidste mange uger, ja faktisk måneder, har vi lavet en kampagne for, hvad der grundlæggende set bør være

resultatet af dette G20-møde. I betragtning af at vi både har fare for krig, som det blev demonstreret meget akut igen i form af hændelsen i nærheden af Kertj- broen i Sortehavet, samt at den generelle situation mellem de store atommagter ikke ligefrem er god, så er faren for atomkrig potentielt til stede. Dernæst har vi den umiddelbare fare for en gentagelse af den finansielle krise i 2008, bortset fra at det denne gang kan blive meget, meget værre, fordi alle parametre er meget værre end i 2008.

I lyset af disse to eksistentielle kriser har vi defineret, hvad der bør være udfaldet af enten hele G20-mødet, eller i det mindste fra de af statsoverhovederne, som man kan forvente kan gå i retning af at etablere et nyt paradigme: Det refererer til præsidenterne Trump, Putin, Xi Jinping, premierminister Modi, premierminister Abe, og muligvis også andre stats- og regeringschefer. Hvad vi definerede, som det absolut nødvendige udfald, er, at de etablerer et Nyt Bretton Woods-system til at erstatte det nuværende helt bankerotte system. Det vil komme til at indtage den samme stilling som det gamle Bretton Woods-system, men vil også indbefatte de ekstra funktioner, som Franklin D. Roosevelt oprindeligt ønskede: At afslutte kolonialismen for udviklingslandene, hvilket desværre ikke blev indført, fordi Roosevelt døde, og Bretton Woods blev etableret af Truman og Churchill, i hvert fald under disses politiske vejledning.

Selvfølgelig vil en Ny Bretton Woods-aftale kun fungere, hvis den ledsages af De Fire Love, som blev defineret af Lyndon LaRouche allerede i 2014, som de absolut nødvendige ændringer i det finansielle og økonomiske system, nemlig: For det første indførelsen af Glass/ Steagall-bankadskillelse; for det andet at overgå til en nationalbank for at bringe evnen til at skabe kredit tilbage under suveræne staters beføjelser under regeringers suveræne kontrol; for det tredje at skabe et internationalt kreditsystem; og for det fjerde at øge verdensøkonomiens produktivitet med et forceret

udviklingsprogram for en fusionsøkonomi og etablering af et tættere internationalt rumsamarbejde for at opnå den nødvendige forøgelse i verdensøkonomiens produktivitet.

I betragtning af at det ikke kan forventes, at alle lande i G20 vil være enige om det – jeg kan nemt forestille mig, at de, der er helt forbundet med City of London samt med modstanden mod Trump, der stammer fra Wall Street – at der vil være nogle lande, som absolut vil modsætte sig en sådan løsning. Derfor har vi foreslået, at det kun kan være i et samarbejde mellem de lande, der er stærke nok til at modsætte sig magten i disse finansielle centre, London og Wall Street – og der kan dermed kun være tale om præsident Trump, præsident Xi Jinping, præsident Putin, og premierminister Modi, de fire stormagter tilsammen, som repræsenterer både de største atombevåbnede magter, de største økonomier og de største befolkninger. De skal arbejde sammen.

Det er åbenbart, at der findes et sådant potentiale. Og efter at præsident Trump gentagne gange i valgkampen og igen efter at han blev præsident har udtalt, at han ønsker at forbedre forholdet til Rusland, blev hele Russiagate lanceret [af hans politiske modstandere] for at forhindre, at det sker. For nærværende er Russiagate blevet mere eller mindre miskrediteret, og til trods for spændingerne i forhold til Kina vedrørende handelsspørgsmål er der positive tegn på, at både Kina og USA kan være villige til at nå en aftale om at overvinde den nuværende handelskrig. Dette potentiale fremstår tydeligt, og det står meget klart, at det vil afgøre meget af spørgsmålet om, hvorvidt menneskeheden – i lyset af eksistentielle farer – vil være i stand til at regere sig selv, at indføre en regeringsstruktur, som muliggør den langsigtede opretholdelse af verdens befolkning. Dette er et meget akut spørgsmål.

Man kan for eksempel se, at den nuværende kinesiske ambassadør i USA, Cui Tiankai, netop i går udstedte en meget klar advarsel om, at verden skal lære lektien af 1930'ernes store

depression, som resulterede i Anden Verdenskrig. Han advarer også om, at manglende evne til at løse de nuværende spændinger kunne føre til en ny verdenskrig og en ny finansiel krise, der vil være værre end 30'ernes depression. Den samme ambassadør, Cui, rejste allerede for et år siden i en tale i New York et grundlæggende spørgsmål: Hvad skal forholdet mellem USA og Kina være? Han sagde, at der i verdenshistorien har været 16 tilfælde, hvor den dominerende magt blev erstattet af en opstigende magt – hvilket tydeligvis henviser til den nuværende situation mellem USA og Kina – og at det i 12 tilfælde førte til en stor krig og i 4 tilfælde førte til en situation, hvor den opstigende magt simpelthen erstattede den hidtil dominerende magt, uden at det kom til krig. Han understregede, at Kina hverken ønsker at situationen fører til krig, men at Kina heller ikke forsøger at erstatte USA som den dominerende magt i verden. Kinas politik er derimod at foreslå et helt nyt sæt af internationale relationer med win-win-samarbejde mellem suveræne magter og respekt for de andre landes suverænitet, respekt for det andet lands sociale system, en ikke-indblanding i det andet lands indre anliggender og simpelthen samarbejde til gensidig gavn for alle, der deltager i dette nye system.

Det er efter min mening det, som vi har set udspille sig i virkeligheden i de seneste fem år, siden præsident Xi Jinping i Kasakhstan i september 2013 annoncerede Den Nye Silkevej, og hvor vi siden har været vidne til den enorme udvikling af Silkevejen, omfattende mere end 100 lande, og hvordan den helt har forvandlet stemningen i Afrika, som har fået indgydet mod og optimisme på grund af Silkevejens massive investeringer i infrastruktur, industriparker, energiprojekter og lignende. Det samme gælder for næsten hele Latinamerika, mange lande i Asien og endda nogle europæiske lande, som absolut kan se fordelene i at samarbejde med dette nye system.

Nuvel, det tog Vesten, eller rettere vestlige tænketanke og medier, næsten fire år, før man så meget som indrømmede, at

dette fandt sted. Jeg mener, at det var skuespil: Her har man det største infrastrukturprojekt nogensinde i verdenshistorien, allerede nu omkring 30 gange så stort som Marshall-planen, og de vestlige medier vil ikke tage notits af det! Så for omkring et år siden indså de, at det var helt ustoppe ligt, og de begyndte så en hel spærreild af bagvaskelse og angreb på Den Nye Silkevej, og det er ganske sigende, at talerøret for det anglo-amerikanske etablissement, New York Times, i løbet af sidste weekend og weekenden før, havde over 10 eller 12 artikler, om Den Nye Silkevej, hvor de i grunden indrømmer, at det er ustoppe ligt, at det allerede er her. Vesten tog helt fejl ved at tro, at hvis man tilbyder Kina at være medlem af WTO og deltage i frihandelssystemet, så vil Kina i sidste ende overtage det vestlige liberale system, det vestlige demokrati eller – hvis de skulle afslå det – simpelthen ville kollapse under byrden af en autokratisk ledelse.

New York Times indrømmer så modstræbende, at dette var et fejlagtigt skøn. Kina har ikke adopteret den vestlige demokratimodel, og er helt afgjort ikke kollapsede. Det har i stedet en forbløffende historik med høje økonomiske vækstrater uafbrudt gennem 40 år, som helt og holdent har forvandlet ikke kun Kina, men også en stor del af verdensøkonomien. Kina har nu en velhavende middelklasse der udgør en god del af befolkningen, 400 millioner, og denne vil blive fordoblet i løbet af de næste 10 år. Og at den kinesiske model i grunden er attraktiv for mange lande i verden.

De konkluderer dybest set, at den eneste måde at håndtere det på er indsatsen for at inddæmme Kina, om nødvendigt med konfrontation og endog krig. Et par amerikanske generaler sagde allerede for et par uger siden, at en krig mellem USA og Kina indenfor de næste 50 år er mere sandsynlig, end at dette undgås.

Det er naturligvis den berømte Thukydides-fælde: Dette refererer til situationen i det antikke Grækenland, rivaliseringen

mellem Athen og Sparta, som førte til krigen på Peloponnes, og som en konsekvens heraf – hvilket folk normalt ikke nævner, når de taler om Thukydides' fælden – tilbagegangen og sammenbruddet af det antikke Grækenland. Så det indlysende spørgsmål er: Kan Vesten forholde sig til det faktum, at Kina er for opadgående, og at der ikke kan gøres noget ved det, fordi Kina først og fremmest er et land, der var den førende økonomiske og kulturelle magt i de fleste århundreder indenfor de seneste årtusinder, med kun en meget kort afbrydelse. Kina er fast besluttet på at vende tilbage, ikke for at erstatte andre lande, men for at tage en ledende rolle på verdensplan, og den kinesiske regering har en politik, der gør dette muligt. Hovedsageligt ved at lægge vægt på kontinuerlig innovation, at gå direkte frem til de mest avancerede teknologier – de har det mest avancerede forskningsprogram for fusionskraft; de har et meget, meget avanceret rumforskningsprogram, og de lægger stor vægt på uddannelse, fortræffelighed i uddannelser for de unge, kombineret med at Xi Jinping understreger behovet for særligt at have en æstetisk uddannelse af ungdommen, og også for de ældre. Fordi æstetisk uddannelse går i retning af skønhed i sindet og sjælens skønhed.

I betragtning af at Kina har en befolkning på 1,4 mia. mennesker, er Vestens ide om, at det vil være muligt at inddæmme dette, uden at det fører til krig, latterlig. Det skal bemærkes, at hvis det kommer til krig, er der mange militære eksperter, der gør opmærksom på, at når man først begynder med at bruge bare et enkelt atomvåben, er det atomvåbnenes logik – i modsætning til traditionelle konventionelle våben – at samtlige våben vil blive brugt. Det ville naturligvis betyde udslettelsen af den menneskelige civilisation.

Så dette paradoks eksisterer tydeligvis, og det er Schiller Instituttets opfattelse, at det kun kan overvindes ved at formå Vesten, ved at vinde verdens lande over til deltagelse i

det nye paradigme med et win-win-samarbejde.

Faren for krig er meget reel – vi har netop været vidne til hændelsen med ukrainske krigsskibes provokation i Sortehavet, tæt på det Asovske Hav og Kertj-broen. Nogle mennesker i Ukraine har allerede for nogle uger siden foreslået, at den nybyggede bro mellem Rusland og Krim skal sprænges. Det var selvfølgelig den hændelse der fandt sted for nogle dage siden [den 25. november], hvor ukrainske krigsskibe ikke fulgte de regler, der ellers er blevet etableret mellem Rusland og Ukraine, hvor man har pligt til at meddele ens hensigt om at passere gennem Kertj-strædet. De blev derfor tilbageholdt af det russiske militær; besætningerne blev arresteret og forhørt, og i mellemtiden er der fundet skriftligt materiale hos denne besætning, som instruerer dem om ikke at tilkendegive sig, for i hemmelighed at sejle til dette punkt i Kertj-strædet. Det tyder klart på at det var en provokation.

Hvad der derefter skete, var, at krigshøgene, som NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, straks sagde, at NATO fuldt ud står side om side med Ukraine; og nogle andre høge, som repræsentanter for »Integrity Initiative«, som jeg vil sige mere om lige om lidt, straks udtalte, at NATO burde sende en hel flotille ind i det Asovske Hav.

Dette blev i går fuldstændigt undsagt af præsident Putin, som ventede et par dage, og derefter udtalte, at dette klart var en i forvejen planlagt provokation, og at den store fejl ligger hos nationerne i Vesten, der tankeløst straks tog Ukraines parti. Med sin typiske Putin-humor tilføjede han, at hvis Ukraine skulle forlange at spise spædbørn til morgenmad, så ville Vesten straks acceptere det.

Vestens rolle blev også stærkt fordømt af general Harald Kujat, tidligere formand for NATO's Militærkomité og før det også tysk militærchef, der undsagde Stoltenberg og sagde, at han gjorde en alvorlig fejl: ved en sådan hændelse er det yderst vigtigt, man først undersøger tingene, og at andre

nationer ikke bør piske en stemning op, men forsøge at nedtrappe hele situationen. Det gjorde heldigvis de fleste af de vesteuropæiske regeringer, fordi de selvfølgelig indså, at en krig mellem Ukraine og Rusland let kan komme ud af kontrol og føre til en Tredje Verdenskrig.

Jeg tror, at denne hændelse, hvor faren endnu ikke er overstået, fordi Poroshenko annoncerede krigsretstilstand i dele af Ukraine, og vor kære ven Natalia Vitrenko, en ukrainsk politiker, advarede om, at dette betyder, at Poroshenko faktisk etablerer et diktatur i Ukraine – en krigsretstilstand, der eliminerer alle former for borgerlige rettigheder, er en ekstremt spændt situation. Hvem er nu anstifter af hele denne provokation? Hvis man ser på det faktum, at for ganske nylig, for et par dage siden, blev det afsløret, at der findes denne størrelse kaldet »Integrity Initiative«. Det er en meget mærkelig institution. Den køres fra britiske ambassader over hele verden, og det er faktisk en underafdeling af den britiske efterretningstjeneste. En af deres talsmænd, Edward Lucas, kom ud i forbindelse med denne ukrainske krise og sagde straks: Det er fuldstændig som Nazi-Tyskland, der angreb Polen i 1939, og krævede en øjeblikkelig eskalering og indsendelsen af krigsskibe i Sortehavet som en klar provokation.

Hvad er dette såkaldte »Integrity Initiative«? Storbritanniens nye generalstabschef, general Mark Carleton-Smith, har, som den krigskræmmer han er, udtalt, at Rusland udgør en større fare for Storbritannien end ISIS eller al-Qaeda. Så dette »Integrity Initiative« har gjort følgende: Det har udpeget en række såkaldte »klyngegrupper« i flere forskellige lande. Tager vi nu et kig på hjemmesiden og på hvilke personer, der leder dette initiativ, ser vi, at det er folk fra hele verden, der er kendt for deres koldkrigsindstilling. Fra USA finder vi f.eks. Ian Brzezinski – søn til den infame Zbigniew Brzezinski, forfatter til bogen »The Grand Chessboard. American Primacy and its Geostrategic Imperatives.« Denne Ian

Brzezinski er et fremtrædende medlem af Det Atlantiske Råd, der bør regnes som en af det Anglo-Amerikanske imperiums – eller rettere den britiske efterretningstjenestes – betydelige underafdelinger. Og fra Tyskland finder vi general Klaus Naumann, der er kendt for sin koldkrigsindstilling overfor Rusland. Så det er en flok af personer, der i bund og grund mener, at man søge mod en geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina. Det er netop den klike, der har været tættest på at tilvejebringe en ny verdenskrig.

Vi bliver nødt til at komme os over idéen om, at verden vil være for evigt delt i et antal geopolitiske blokke, hvor en nation eller en gruppe af nationer er i uløselig konflikt med en anden gruppe. Desværre er denne tankegang dybt indgroet i Den Europæiske Union; Frankrigs præsident Macron tænker sådan; Tysklands Kansler Merkel tænker sådan. Macron krævede for nyligt, at der oprettes en EU-hær [Macron skifter mellem at bruge »EU« og »Europa.« Han kender givetvis ikke forskellen – red.], som skal beskytte unionen mod Rusland, Kina og endog USA. Det er et typisk eksempel på den form for tankegang, der netop udgør en af opskrifterne, der under de nuværende omstændigheder med et nært forestående finansielt sammenbrud kan lede til, at det 20. århundredes to katastrofale krige gentages.

Heldigvis træder alternativet også meget tydeligt frem. Jeg har allerede nævnt stemningen omkring Den Nye Silkevej, som er ved at forvandle Afrika til et sted, hvor folk for første gang har et reelt håb om, at de med Kinas hjælp, og nu i stigende grad med hjælp fra flere andre lande som f.eks. Indien, Japan, Indonesien, Tyrkiet og mange andre, snart kan kalde sig selv »det nye Kina med afrikanske karakteristika.« Det er nemlig gået op for disse lande, at Afrika – et kontinent, der i 2050 vil være beboet af 2,5 milliarder mennesker – som Xi Jinping gjorde opmærksom på ved sin tale til BRICS-mødet i Johannesburg i september, har det største vækstopotentiale af alle verdens kontinenter. De har indset, at Afrika med sin

meget unge befolkning, hvis denne befolkning bliver uddannet, og hvis de nødvendige investeringer i infrastruktur bliver stillet den til rådighed, kan blive den mest produktive befolkning i verden.

Dette er selvfølgelig et mareridt for de mennesker, der har forsøgt at undertrykke udviklingen i udviklingslandene, såsom IMF med dens »betingelser«, som udgør den egentlige gældsfælde. Som bekendt har IMF-betingelserne i bund og grund været med til at sikre, at udviklingslandene ville forblive forgældede, og at de hverken fik lov til at bruge deres indtægter til investeringer i sociale ydelser, uddannelse eller infrastruktur, men at de først og fremmest måtte betale af på gælden. Netop dette var et af de afgørende midler til at bremse udviklingen af disse lande.

Og selvfølgelig har vi Verdensnaturfonden, der på skændig og ugudelig vis forhindrede opførelsen af infrastruktur – og det for sneglenes skyld snarere end menneskenes. Og vi havde hele Romklubbens ugudelige ideologi om at ressourcerne på planeten angiveligt var begrænsede, og at udviklingslandenes udvikling derfor måtte undertrykkes.

Men da Kina lancerede Den Nye Silkevej, blev alt dette sat ud af kraft, for nu er der for første gang en reel mulighed for at overvinde udviklingslandenes underudvikling, og dette er blevet forstået af landene i »Det Globale Syd« repræsenteret af flere store organisationer såsom G77, Organisationen for Islamiske lande (OIC), Mercado Común del Sur (Mercosur) og Den Afrikanske Union. Alle disse organisationer er nu på hver deres vis inspireret af idéen om Den Nye Silkevej.

Og selv i Europa ændrer Den Nye Silkevej tingene i al hast: Der er 16+1-landene (de øst- og centraleuropæiske lande plus Kina), som er meget glade for at danne knudepunkter mellem Europa og Asien i udviklingen af Den Nye Silkevej. Der er Grækenland, som er fuldstændig omdannet på grund af kinesiske investeringer i Piræus (havneby tæt på Athen – red.) og andre infrastrukturprojekter. Den nye italienske regering er helt forandret: I forhold til Kina lytter den ikke længere til EU.

De førende ministre – som f.eks. (finansminister – red.) Giovanni Tria, ministersekretær i ministeriet for økonomisk udvikling Michele Geraci og selv premierminister Giuseppe Conte – arbejder grundlæggende set for et samarbejde mellem Kina og Italien, ikke kun i form af gensidige investeringer, men især i form af investeringer i fælles projekter i Afrika. Og et af de mest herlige eksempler herpå er aftalen mellem Kina og Italien om at arbejde sammen med landene i Kommissionen for Tchadsø-sænkningen for at gennemføre Transaqua-projektet, som jeg er sikker på, at Hussein (Askary – red.) allerede har talt om.

Men så har vi også Spanien, hvor præsident Xi netop har været på statsbesøg, ved hvilken lejlighed der blev indgået en meget vidtrækkende samarbejdsaftale mellem Kina og Spanien, mens man samtidig understregede de to landes kulturelle bånd, der går 2000 år tilbage. Og så vil Xi Jinping også besøge Portugal, når han kommer tilbage fra G20-topmødet. Og mellem Portugal og Kina er der en fast aftale om, at også Portugal bliver et knudepunkt – Spanien og Portugal vil ikke kun være knudepunkter for den eurasiske forbindelse til Den Nye Silkevej, men også knudepunkt for alle spansk- og portugisisk-talende lande i hele verden. Så det er dette, som Schiller Instituttet understregede i vores rapport om »verdenslandbroen« (The New Silk Road Becomes The World Land-Bridge. A Shared Future For Humanity. Volume II – red.), nemlig arbejdet på den såkaldte Transatlantiske Rute (en del af Kinas Maritime Silkevej – red.), for på den måde at sammenbinde De Vestindiske Øer, Mellemamerika og Sydamerika med disse portugisisk- og spansktalende lande og således med Europa.

Verdenslandbroen er altså ved at blive realiseret. Der har lige fundet en meget interessant og håbefuldst begivenhed sted i Hamborg mellem Kina og Hamborgs handelskammer, hvor alle, med undtagelse af en enkelt »Greenie«, der var helt ved siden af sig selv – men alle de andre talere var mere eller mindre optimistiske og talte om, hvordan Hamborg er det naturlige bindeled, ikke kun for landforbindelsen – og jeg tror der for

nuværende ankommer 23 togforbindelser om ugen fra Kina til Hamborg – men selvfølgelig også et afgørende led i den Maritime Silkevej, da Hamborg har Tysklands største havn. Dette er alt sammen meget, meget interessant. Så må jeg ikke glemme at nævne Schweiz, som også er om bord. Østrig: Østrigs nye regering har endog med i koalitionsaftalen, at Østrig ønsker at blive et knudepunkt i Den Nye Silkevej. Så jeg tror udviklingen faktisk, objektivt set, er meget, meget lovende. Men selvfølgelig skal der gøres meget mere, for hvis I reflekterer over det, jeg sagde i begyndelsen, nemlig at udfaldet af G20-topmødet bør være et nyt »Bretton Woods«-system og et nyt system for at beskytte vores nationer mod faren for et nyt finansielt sammenbrud, så er dette endnu ikke opnået.

Ellers mener jeg, at vi – på trods af alle de farer jeg har nævnt – objektivt set kan være meget optimistiske, fordi et nyt system er inden for rækkevidde. Og jeg vil blot tilføje, at den økonomiske udvikling absolut må kombineres med en renæssance af klassisk kultur. For hvis man ser på værdierne i Vesten lige nu – jeg vil kort identificere, hvad jeg mener med det – den neoliberale eller liberale filosofi eller ideologi, der har overtaget i Vesten, er korrekt blevet afvist af Rusland og Kina – en ideologi hvor »alt er tilladt.« Der er ikke to køn, men nu er der omtrent 49 køn; man har pornografi uden grænser; børn kan gå på internettet og se de værst tænkelige grusomheder; den vold, der forekommer nu, har desværre rødder i USA – der er masseskyderierne i skolerne næsten hver dag. I USA har der allerede været mere end 300 masseskyderier (i år – red.). Der er opiumepidemien i USA. Vi ser en stigning i skyderier, alkoholisme, stofmisbrug; levetiden i USA er nu faldet for første gang nogensinde to år i træk! Hvis der findes en parameter for en økonomi under sammenbrud, er det, at den forventede levealder falder.

Og i Europa er vi ikke langt bagefter, hvis man ser på volden i skolerne i Tyskland, for blot at nævne ét element. Jeg tror, at vi har et absolut påtrængende behov for en renæssance indenfor den menneskelige kultur, klassisk kultur, klassisk

musik, digtekunsten og andre kunstområder.

Helga Zepp-LaRouche talte til seminaret via video-link fra Tyskland. Derudover talte EIR's økonomiredaktør Paul Gallagher via video-link fra Virginia og Hussein Askary til seminaret i København.

TOM GILLESBERG: Jeg synes Helga Zepp-LaRouche blev meget smukt introduceret af Hussein Askary, der i sin præsentation gennemgik den fantastiske rolle hun, som grundlægger af Schiller Instituttet, som »Silkevejs-damen«, har påtaget sig i at skabe denne Bælte- og Vej-politik, politikken for Den Nye Silkevej. Så vi er meget stolte og glade over at kunne have hende med her »live# for at diskutere situationen i verden som den ser ud lige nu, efter de amerikanske midtvejsvalg og dagen før G20-topmødet starter i Buenos Aires. Så, Helga, tak fordi du er med os her. Ordet er dit.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg er meget glad for at kunne tale med jer, selvom det kun er via video-link. Naturligvis har vi nået et meget vigtigt punkt i historien, og for en gang skyld er jeg enig med præsident Macron fra Frankrig, som netop har sagt, at det kommende G20-møde hellere må bringe nogle reelle resultater, for ellers vil en sådan samling af statsledere nærmest have en modsat, ikke-konstruktiv effekt.

Det er jeg enig i.

Igennem de sidste mange uger, ja faktisk måneder, har vi lavet en kampagne for, hvad der grundlæggende set bør være resultatet af dette G20-møde. I betragtning af at vi både har fare for krig, som det blev demonstreret meget akut igen i form af hændelsen i nærheden af Kertj- broen i Sortehavet, samt at den generelle situation mellem de store atommagter ikke ligefrem er god, så er faren for atomkrig potentielt til stede. Dernæst har vi den umiddelbare fare for en gentagelse af den finansielle krise i 2008, bortset fra at det denne gang

kan blive meget, meget værre, fordi alle parametre er meget værre end i 2008.

I lyset af disse to eksistentielle kriser har vi defineret, hvad der bør være udfaldet af enten hele G20-mødet, eller i det mindste fra de af statsoverhovederne, som man kan forvente kan gå i retning af at etablere et nyt paradigme: Det refererer til præsidenterne Trump, Putin, Xi Jinping, premierminister Modi, premierminister Abe, og muligvis også andre stats- og regeringschefer. Hvad vi definerede, som det absolut nødvendige udfald, er, at de etablerer et Nyt Bretton Woods-system til at erstatte det nuværende helt bankerotte system. Det vil komme til at indtage den samme stilling som det gamle Bretton Woods-system, men vil også indbefatte de ekstra funktioner, som Franklin D. Roosevelt oprindeligt ønskede: At afslutte kolonialismen for udviklingslandene, hvilket desværre ikke blev indført, fordi Roosevelt døde, og Bretton Woods blev etableret af Truman og Churchill, i hvert fald under disses politiske vejledning.

Selvfølgelig vil en Ny Bretton Woods-aftale kun fungere, hvis den ledsages af De Fire Love, som blev defineret af Lyndon LaRouche allerede i 2014, som de absolut nødvendige ændringer i det finansielle og økonomiske system, nemlig: For det første indførelsen af Glass/ Steagall-bankadskillelse; for det andet at overgå til en nationalbank for at bringe evnen til at skabe kredit tilbage under suveræne staters beføjelser under regeringers suveræne kontrol; for det tredje at skabe et internationalt kreditsystem; og for det fjerde at øge verdensøkonomiens produktivitet med et forceret udviklingsprogram for en fusionsøkonomi og etablering af et tættere internationalt rumsamarbejde for at opnå den nødvendige forøgelse i verdensøkonomiens produktivitet.

I betragtning af at det ikke kan forventes, at alle lande i G20 vil være enige om det – jeg kan nemt forestille mig, at de, der er helt forbundet med City of London samt med modstanden mod Trump, der stammer fra Wall Street – at der vil

være nogle lande, som absolut vil modsætte sig en sådan løsning. Derfor har vi foreslået, at det kun kan være i et samarbejde mellem de lande, der er stærke nok til at modsætte sig magten i disse finansielle centre, London og Wall Street – og der kan dermed kun være tale om præsident Trump, præsident Xi Jinping, præsident Putin, og premierminister Modi, de fire stormagter tilsammen, som repræsenterer både de største atombevåbnede magter, de største økonomier og de største befolkninger. De skal arbejde sammen.

Det er åbenbart, at der findes et sådant potentiale. Og efter at præsident Trump gentagne gange i valgkampen og igen efter at han blev præsident har udtalt, at han ønsker at forbedre forholdet til Rusland, blev hele Russiagate lanceret [af hans politiske modstandere] for at forhindre, at det sker. For nærværende er Russiagate blevet mere eller mindre miskrediteret, og til trods for spændingerne i forhold til Kina vedrørende handelsspørgsmål er der positive tegn på, at både Kina og USA kan være villige til at nå en aftale om at overvinde den nuværende handelskrig. Dette potentiale fremstår tydeligt, og det står meget klart, at det vil afgøre meget af spørgsmålet om, hvorvidt menneskeheden – i lyset af eksistentielle farer – vil være i stand til at regere sig selv, at indføre en regeringsstruktur, som muliggør den langsigtede opretholdelse af verdens befolkning. Dette er et meget akut spørgsmål.

Man kan for eksempel se, at den nuværende kinesiske ambassadør i USA, Cui Tiankai, netop i går udstedte en meget klar advarsel om, at verden skal lære lektien af 1930'ernes store depression, som resulterede i Anden Verdenskrig. Han advarer også om, at manglende evne til at løse de nuværende spændinger kunne føre til en ny verdenskrig og en ny finansiell krise, der vil være værre end 30'ernes depression. Den samme ambassadør, Cui, rejste allerede for et år siden i en tale i New York et grundlæggende spørgsmål: Hvad skal forholdet mellem USA og Kina være? Han sagde, at der i verdenshistorien har været 16

tilfælde, hvor den dominerende magt blev erstattet af en opstigende magt – hvilket tydeligvis henviser til den nuværende situation mellem USA og Kina – og at det i 12 tilfælde førte til en stor krig og i 4 tilfælde førte til en situation, hvor den opstigende magt simpelthen erstattede den hidtil dominerende magt, uden at det kom til krig. Han understregede, at Kina hverken ønsker at situationen fører til krig, men at Kina heller ikke forsøger at erstatte USA som den dominerende magt i verden. Kinas politik er derimod at foreslå et helt nyt sæt af internationale relationer med win-win-samarbejde mellem suveræne magter og respekt for de andre landes suverænitet, respekt for det andet lands sociale system, en ikke-indblanding i det andet lands indre anliggender og simpelthen samarbejde til gensidig gavn for alle, der deltager i dette nye system.

Det er efter min mening det, som vi har set udspille sig i virkeligheden i de seneste fem år, siden præsident Xi Jinping i Kasakhstan i september 2013 annoncerede Den Nye Silkevej, og hvor vi siden har været vidne til den enorme udvikling af Silkevejen, omfattende mere end 100 lande, og hvordan den helt har forvandlet stemningen i Afrika, som har fået indgydet mod og optimisme på grund af Silkevejens massive investeringer i infrastruktur, industriparker, energiprojekter og lignende. Det samme gælder for næsten hele Latinamerika, mange lande i Asien og endda nogle europæiske lande, som absolut kan se fordelene i at samarbejde med dette nye system.

Nuvel, det tog Vesten, eller rettere vestlige tænketanke og medier, næsten fire år, før man så meget som indrømmede, at dette fandt sted. Jeg mener, at det var skuespil: Her har man det største infrastrukturprojekt nogensinde i verdenshistorien, allerede nu omkring 30 gange så stort som Marshall-planen, og de vestlige medier vil ikke tage notits af det! Så for omkring et år siden indså de, at det var helt ustoppeligt, og de begyndte så en hel spærreild af bagvaskelse og angreb på Den Nye Silkevej, og det er ganske sigende, at

talerøret for det anglo-amerikanske etablissement, New York Times, i løbet af sidste weekend og weekenden før, havde over 10 eller 12 artikler, om Den Nye Silkevej, hvor de i grunden indrømmer, at det er ustoppeligt, at det allerede er her. Vesten tog helt fejl ved at tro, at hvis man tilbyder Kina at være medlem af WTO og deltage i frihandelssystemet, så vil Kina i sidste ende overtage det vestlige liberale system, det vestlige demokrati eller – hvis de skulle afslå det – simpelthen ville kollapse under byrden af en autokratisk ledelse.

New York Times indrømmer så modstræbende, at dette var et fejlagtigt skøn. Kina har ikke adopteret den vestlige demokratimodel, og er helt afgjort ikke kollapsede. Det har i stedet en forbløffende historik med høje økonomiske vækstrater uafbrudt gennem 40 år, som helt og holdent har forvandlet ikke kun Kina, men også en stor del af verdensøkonomien. Kina har nu en velhavende middelklasse der udgør en god del af befolkningen, 400 millioner, og denne vil blive fordoblet i løbet af de næste 10 år. Og at den kinesiske model i grunden er attraktiv for mange lande i verden.

De konkluderer dybest set, at den eneste måde at håndtere det på er indsatsen for at inddæmme Kina, om nødvendigt med konfrontation og endog krig. Et par amerikanske generaler sagde allerede for et par uger siden, at en krig mellem USA og Kina indenfor de næste 50 år er mere sandsynlig, end at dette undgås.

Det er naturligvis den berømte Thukydide-fælde: Dette refererer til situationen i det antikke Grækenland, rivaliseringen mellem Athen og Sparta, som førte til krigen på Peloponnes, og som en konsekvens heraf – hvilket folk normalt ikke nævner, når de taler om Thukydide-fælden – tilbagegangen og sammenbruddet af det antikke Grækenland. Så det indlysende spørgsmål er: Kan Vesten forholde sig til det faktum, at Kina er for opadgående, og at der ikke kan gøres noget ved det, fordi Kina først og fremmest er et land, der var den førende

økonomiske og kulturelle magt i de fleste århundreder indenfor de seneste årtusinder, med kun en meget kort afbrydelse. Kina er fast besluttet på at vende tilbage, ikke for at erstatte andre lande, men for at tage en ledende rolle på verdensplan, og den kinesiske regering har en politik, der gør dette muligt. Hovedsageligt ved at lægge vægt på kontinuerlig innovation, at gå direkte frem til de mest avancerede teknologier – de har det mest avancerede forskningsprogram for fusionskraft; de har et meget, meget avanceret rumforskningsprogram, og de lægger stor vægt på uddannelse, fortræffelighed i uddannelser for de unge, kombineret med at Xi Jinping understreger behovet for særligt at have en æstetisk uddannelse af ungdommen, og også for de ældre. Fordi æstetisk uddannelse går i retning af skønhed i sindet og sjælens skønhed.

I betragtning af at Kina har en befolkning på 1,4 mia. mennesker, er Vestens ide om, at det vil være muligt at inddæmme dette, uden at det fører til krig, latterlig. Det skal bemærkes, at hvis det kommer til krig, er der mange militære eksperter, der gør opmærksom på, at når man først begynder med at bruge bare et enkelt atomvåben, er det atomvåbnenes logik – i modsætning til traditionelle konventionelle våben – at samtlige våben vil blive brugt. Det ville naturligvis betyde udslettelsen af den menneskelige civilisation.

Så dette paradoks eksisterer tydeligvis, og det er Schiller Instituttets opfattelse, at det kun kan overvindes ved at formå Vesten, ved at vinde verdens lande over til deltagelse i det nye paradigme med et win-win-samarbejde.

Faren for krig er meget reel – vi har netop været vidne til hændelsen med ukrainske krigsskibes provokation i Sortehavet, tæt på det Asovske Hav og Kertj-broen. Nogle mennesker i Ukraine har allerede for nogle uger siden foreslået, at den nybyggede bro mellem Rusland og Krim skal sprænges. Det var selvfølgelig den hændelse der fandt sted for nogle dage siden

[den 25. november], hvor ukrainske krigsskibe ikke fulgte de regler, der ellers er blevet etableret mellem Rusland og Ukraine, hvor man har pligt til at meddele ens hensigt om at passere gennem Kertj-strædet. De blev derfor tilbageholdt af det russiske militær; besætningerne blev arresteret og forhørt, og i mellemtiden er der fundet skriftligt materiale hos denne besætning, som instruerer dem om ikke at tilkendegive sig, for i hemmelighed at sejle til dette punkt i Kertj-strædet. Det tyder klart på at det var en provokation.

Hvad der derefter skete, var, at krigshøgene, som NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, straks sagde, at NATO fuldt ud står side om side med Ukraine; og nogle andre høge, som repræsentanter for »Integrity Initiative«, som jeg vil sige mere om lige om lidt, straks udtalte, at NATO burde sende en hel flotille ind i det Asovske Hav.

Dette blev i går fuldstændigt undsagt af præsident Putin, som ventede et par dage, og derefter udtalte, at dette klart var en i forvejen planlagt provokation, og at den store fejl ligger hos nationerne i Vesten, der tankeløst straks tog Ukraines parti. Med sin typiske Putin-humor tilføjede han, at hvis Ukraine skulle forlange at spise spædbørn til morgenmad, så ville Vesten straks acceptere det.

Vestens rolle blev også stærkt fordømt af general Harald Kujat, tidligere formand for NATO's Militærkomité og før det også tysk militærchef, der undsagde Stoltenberg og sagde, at han gjorde en alvorlig fejl: ved en sådan hændelse er det yderst vigtigt, man først undersøger tingene, og at andre nationer ikke bør piske en stemning op, men forsøge at nedtrappe hele situationen. Det gjorde heldigvis de fleste af de vesteuropæiske regeringer, fordi de selvfølgelig indså, at en krig mellem Ukraine og Rusland let kan komme ud af kontrol og føre til en Tredje Verdenskrig.

Jeg tror, at denne hændelse, hvor faren endnu ikke er overstået, fordi Poroshenko annoncerede krigsretstilstand i

dele af Ukraine, og vor kære ven Natalia Vitrenko, en ukrainsk politiker, advarede om, at dette betyder, at Poroshenko faktisk etablerer et diktatur i Ukraine – en krigsretstilstand, der eliminerer alle former for borgerlige rettigheder, er en ekstremt spændt situation. Hvem er nu anstifter af hele denne provokation? Hvis man ser på det faktum, at for ganske nylig, for et par dage siden, blev det afsløret, at der findes denne størrelse kaldet »Integrity Initiative«. Det er en meget mærkelig institution. Den køres fra britiske ambassader over hele verden, og det er faktisk en underafdeling af den britiske efterretningstjeneste. En af deres talsmænd, Edward Lucas, kom ud i forbindelse med denne ukrainske krise og sagde straks: Det er fuldstændig som Nazi-Tyskland, der angreb Polen i 1939, og krævede en øjeblikkelig eskalering og indsendelsen af krigsskibe i Sortehavet som en klar provokation.

Hvad er dette såkaldte »Integrity Initiative«? Storbritanniens nye generalstabschef, general Mark Carleton-Smith, har, som den krigskrømmer han er, udtalt, at Rusland udgør en større fare for Storbritannien end ISIS eller al-Qaeda. Så dette »Integrity Initiative« har gjort følgende: Det har udpeget en række såkaldte »klyngegrupper« i flere forskellige lande. Tager vi nu et kig på hjemmesiden og på hvilke personer, der leder dette initiativ, ser vi, at det er folk fra hele verden, der er kendt for deres koldkrigsindstilling. Fra USA finder vi f.eks. Ian Brzezinski – søn til den infame Zbigniew Brzezinski, forfatter til bogen »The Grand Chessboard. American Primacy and its Geostrategic Imperatives.« Denne Ian Brzezinski er et fremtrædende medlem af Det Atlantiske Råd, der bør regnes som en af det Anglo-Amerikanske imperiums – eller rettere den britiske efterretningstjenestes – betydelige underafdelinger. Og fra Tyskland finder vi general Klaus Naumann, der er kendt for sin koldkrigsindstilling overfor Rusland. Så det er en flok af personer, der i bund og grund mener, at man søge mod en geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina. Det er netop den klike, der har været tættest

på at tilvejebringe en ny verdenskrig.

Vi bliver nødt til at komme os over idéen om, at verden vil være for evigt delt i et antal geopolitiske blokke, hvor en nation eller en gruppe af nationer er i uløselig konflikt med en anden gruppe. Desværre er denne tankegang dybt indgroet i Den Europæiske Union; Frankrigs præsident Macron tænker sådan; Tysklands Kansler Merkel tænker sådan. Macron krævede for nyligt, at der oprettes en EU-hær [Macron skifter mellem at bruge »EU« og »Europa.« Han kender givetvis ikke forskellen – red.], som skal beskytte unionen mod Rusland, Kina og endog USA. Det er et typisk eksempel på den form for tankegang, der netop udgør en af opskrifterne, der under de nuværende omstændigheder med et nært forestående finansielt sammenbrud kan lede til, at det 20. århundredes to katastrofale krige gentages.

Heldigvis træder alternativet også meget tydeligt frem. Jeg har allerede nævnt stemningen omkring Den Nye Silkevej, som er ved at forvandle Afrika til et sted, hvor folk for første gang har et reelt håb om, at de med Kinas hjælp, og nu i stigende grad med hjælp fra flere andre lande som f.eks. Indien, Japan, Indonesien, Tyrkiet og mange andre, snart kan kalde sig selv »det nye Kina med afrikanske karakteristika.« Det er nemlig gået op for disse lande, at Afrika – et kontinent, der i 2050 vil være beboet af 2,5 milliarder mennesker – som Xi Jinping gjorde opmærksom på ved sin tale til BRICS-mødet i Johannesburg i september, har det største vækstpotentiale af alle verdens kontinenter. De har indset, at Afrika med sin meget unge befolkning, hvis denne befolkning bliver uddannet, og hvis de nødvendige investeringer i infrastruktur bliver stillet den til rådighed, kan blive den mest produktive befolkning i verden.

Dette er selvfølgelig et mareridt for de mennesker, der har forsøgt at undertrykke udviklingen i udviklingslandene, såsom IMF med dens »betingelser«, som udgør den egentlige gældsfælde. Som bekendt har IMF-betingelserne i bund og grund

været med til at sikre, at udviklingslandene ville forblive forgældede, og at de hverken fik lov til at bruge deres indtægter til investeringer i sociale ydelser, uddannelse eller infrastruktur, men at de først og fremmest måtte betale af på gælden. Netop dette var et af de afgørende midler til at bremse udviklingen af disse lande.

Og selvfølgelig har vi Verdensnaturfonden, der på skændig og ugudelig vis forhindrede opførelsen af infrastruktur – og det for sneglenes skyld snarere end menneskenes. Og vi havde hele Romklubbens ugudelige ideologi om at ressourcerne på planeten angiveligt var begrænsede, og at udviklingslandenes udvikling derfor måtte undertrykkes.

Men da Kina lancerede Den Nye Silkevej, blev alt dette sat ud af kraft, for nu er der for første gang en reel mulighed for at overvinde udviklingslandenes underudvikling, og dette er blevet forstået af landene i »Det Globale Syd« repræsenteret af flere store organisationer såsom G77, Organisationen for Islamiske lande (OIC), Mercado Común del Sur (Mercosur) og Den Afrikanske Union. Alle disse organisationer er nu på hver deres vis inspireret af idéen om Den Nye Silkevej.

Og selv i Europa ændrer Den Nye Silkevej tingene i al hast: Der er 16+1-landene (de øst- og centraleuropæiske lande plus Kina), som er meget glade for at danne knudepunkter mellem Europa og Asien i udviklingen af Den Nye Silkevej. Der er Grækenland, som er fuldstændig omdannet på grund af kinesiske investeringer i Piræus (havneby tæt på Athen – red.) og andre infrastrukturprojekter. Den nye italienske regering er helt forandret: I forhold til Kina lytter den ikke længere til EU. De førende ministre – som f.eks. (finansminister – red.) Giovanni Tria, ministersekretær i ministeriet for økonomisk udvikling Michele Geraci og selv premierminister Giuseppe Conte – arbejder grundlæggende set for et samarbejde mellem Kina og Italien, ikke kun i form af gensidige investeringer, men især i form af investeringer i fælles projekter i Afrika. Og et af de mest herlige eksempler herpå er aftalen mellem

Kina og Italien om at arbejde sammen med landene i Kommissionen for Tchadsø-sænkningen for at gennemføre Transaqua-projektet, som jeg er sikker på, at Hussein (Askary – red.) allerede har talt om.

Men så har vi også Spanien, hvor præsident Xi netop har været på statsbesøg, ved hvilken lejlighed der blev indgået en meget vidtrækkende samarbejdsaftale mellem Kina og Spanien, mens man samtidig understregede de to landes kulturelle bånd, der går 2000 år tilbage. Og så vil Xi Jinping også besøge Portugal, når han kommer tilbage fra G20-topmødet. Og mellem Portugal og Kina er der en fast aftale om, at også Portugal bliver et knudepunkt – Spanien og Portugal vil ikke kun være knudepunkter for den eurasiske forbindelse til Den Nye Silkevej, men også knudepunkt for alle spansk- og portugisisktalende lande i hele verden. Så det er dette, som Schiller Instituttet understregede i vores rapport om »verdenslandbroen« (The New Silk Road Becomes The World Land-Bridge. A Shared Future For Humanity. Volume II – red.), nemlig arbejdet på den såkaldte Transatlantiske Rute (en del af Kinas Maritime Silkevej – red.), for på den måde at sammenbinde De Vestindiske Øer, Mellemamerika og Sydamerika med disse portugisisk- og spansktalende lande og således med Europa.

Verdenslandbroen er altså ved at blive realiseret. Der har lige fundet en meget interessant og håbefuldst begivenhed sted i Hamborg mellem Kina og Hamborgs handelskammer, hvor alle, med undtagelse af en enkelt »Greenie«, der var helt ved siden af sig selv – men alle de andre talere var mere eller mindre optimistiske og talte om, hvordan Hamborg er det naturlige bindeled, ikke kun for landforbindelsen – og jeg tror der for nuværende ankommer 23 togforbindelser om ugen fra Kina til Hamborg – men selvfølgelig også et afgørende led i den Maritime Silkevej, da Hamborg har Tysklands største havn.

Dette er alt sammen meget, meget interessant. Så må jeg ikke glemme at nævne Schweiz, som også er om bord. Østrig: Østrigs

nye regering har endog med i koalitionsaftalen, at Østrig ønsker at blive et knudepunkt i Den Nye Silkevej. Så jeg tror udviklingen faktisk, objektivt set, er meget, meget lovende. Men selvfølgelig skal der gøres meget mere, for hvis I reflekterer over det, jeg sagde i begyndelsen, nemlig at udfaldet af G20-topmødet bør være et nyt »Bretton Woods«-system og et nyt system for at beskytte vores nationer mod faren for et nyt finansielt sammenbrud, så er dette endnu ikke opnået.

Ellers mener jeg, at vi – på trods af alle de farer jeg har nævnt – objektivt set kan være meget optimistiske, fordi et nyt system er inden for rækkevidde. Og jeg vil blot tilføje, at den økonomiske udvikling absolut må kombineres med en renæssance af klassisk kultur. For hvis man ser på værdierne i Vesten lige nu – jeg vil kort identificere, hvad jeg mener med det – den neoliberale eller liberale filosofi eller ideologi, der har overtaget i Vesten, er korrekt blevet afvist af Rusland og Kina – en ideologi hvor »alt er tilladt.« Der er ikke to køn, men nu er der omtrent 49 køn; man har pornografi uden grænser; børn kan gå på internettet og se de værst tænkelige grusomheder; den vold, der forekommer nu, har desværre rødder i USA – der er masseskyderierne i skolerne næsten hver dag. I USA har der allerede været mere end 300 masseskyderier (i år – red.). Der er opiumepidemien i USA. Vi ser en stigning i skyderier, alkoholisme, stofmisbrug; levetiden i USA er nu faldet for første gang nogensinde to år i træk! Hvis der findes en parameter for en økonomi under sammenbrud, er det, at den forventede levealder falder.

Og i Europa er vi ikke langt bagefter, hvis man ser på volden i skolerne i Tyskland, for blot at nævne ét element. Jeg tror, at vi har et absolut påtrængende behov for en renæssance indenfor den menneskelige kultur, klassisk kultur, klassisk musik, digtekunsten og andre kunstområder.

Dette er blevet forstået i Kina. Jeg har allerede nævnt Xi Jinpings understregning af behovet for æstetisk uddannelse, og

den vigtigste kinesiske taler på konferencen i Hamborg i går, vicepræsident Liu He, som er den vigtigste økonomiske rådgiver for Xi Jinping, afveg fra sin skriftlige tekst og sagde, at han ønskede at dele en historie med publikum. Under kulturrevolutionen, da han var ung, måtte han gemme sig i en af hutongerne i Beijing – dette er de gamle bydele – og han måtte i hemmelighed lytte til Felix Mendelssohns violinkoncert i C-mol. Det betød, at han blev helt forelsket i klassisk musik og har forfulgt den passion lige siden.

Jeg synes, at dette er meget lovende. Som I ved, er vi overbeviste om, at det ligger i den menneskelige natur, at alle mennesker grundlæggende er gode, at mennesket har en ubegrænset evne til at forbedre sig selv, ikke kun med hensyn til intellekt, men også, at den æstetiske uddannelse betyder, at man kan uddanne sine følelser indtil man blindt kan følge dem, fordi de aldrig vil fortælle en noget andet, end hvad fornuften tilsiger. Dette er Friedrich Schillers definition på den smukke sjæl. Han siger, at nødvendighed og lidenskab, fri vilje og pligt går op i en højere enhed, og dette er en tilstand, hvor mennesket virkelig er frit: Fordi du gør det nødvendige med lidenskab, fordi du ikke kan tænke på nogen anden måde end på fornuftens niveau.

Dette er ikke er en utopi, men det er noget, der kan gennemføres fuldt ud, og er i øvrigt noget, som også ligger i Konfutses filosofi. Konfutse havde næsten samme idé om æstetisk uddannelse som Friedrich Schiller: At man gennem musik, gennem poesi, ved at lære skønhed, så kan man faktisk kan omdanne folkets karakter til at blive smukke sjæle, til at opnå visdom, og tjene almenvellet.

Jeg tror, at hvis menneskeheden når frem til et nyt paradigme, så vil forholdene mellem nationer blive sådan, at hver nation vil referere til den bedste tradition hos den anden og blive beriget ved at opdage skønheden i den anden nations mest avancerede kultur, og at det i stigende grad bliver karakteren af relationer mellem nationer: at vi vil ophøre med at opføre

os som små fireårige drenge, der sparker hinanden over skinnebenene, hvilket betyder at føre krig og lignende ting, og, at vi som menneskelig art bliver voksne og renoverer vores relationer. Som astronauter, der alle – alle astronauter, der har været i rummet, som var på ISS, siger det samme: Når du er ude i rummet, erkender du, at du kun kan samarbejde på grundlag af fornuft, for ellers vil du ophøre med at eksistere, og når du betragter vores lille blå planet fra rummet, indser man, at der er så meget, der venter på at blive opdaget! Først og fremmest er der ingen grænser, der er ingen racer, der er kun én menneskehed, og du erkender, at vores univers er så stort! Og at vi som en menneskelig art skal samarbejde for at kunne have en vedvarende eksistens i dette univers over de næste tusinder og atter tusinder af år.

Med Hubble-teleskopet har vi været i stand til at opdage, at vi i øjeblikket kender til eksistensen af 2 billioner galakser! Det er noget, der kan overvælde sindet – hvis jeg forsøger at tænke på Solsystemet, Mælkevejen, Galaksen, der allerede er gigantisk. Men ideen om 2 billioner galakser viser os, at vi som menneskelig art kun lige er begyndt at tage de første babyskridt i retning af perfektionen af vores art.

Jeg tror under alle omstændigheder, at vi befinder os ved afslutningen af en epoke. Jeg tror, at vi har en meget god chance for at lægge geopolitikkens epoke bag os; at vi virkelig kan skabe et system til regeringsførelse, som muliggør fredelig sameksistens og udvikling for hele menneskeheden. Jeg vil opfordre Jer til at være optimistisk omkring det, og deltage i Schiller-instituttets indsats, for dette har været vores perspektiv igennem de seneste 40-50 år – for min mands vedkommende 50 år – og jeg tror, at vi er på nippet til at se realiseringen af denne vision.

Mange tak.

Fransk massestrejke decimerer globalisterne og svindelnummeret med klimaforandringer

Schiller Instituttets internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche den 12. december 2018

Den franske præsident Emmanuel Macron har kapituleret til De Gule Vestes oprør i Frankrig – hvad er det egentlig, der foregår? Opstanden i Frankrig er ikke en serie af “protester” – det er en type af fænomen, som Lyndon LaRouche tidligere har identificeret som en “massestrejke” (med henvisning til Rosa Luxemburgs indsigt).

Som Schiller Instituttet har advaret om i årtier, er den såkaldte “klimaforandring” en skræmmekampagne, en dækhistorie for en malthusiansk politik med radikale nedskæringer – en britisk-globalistisk plan for at reducere levestandarden, reducere energiforbruget og reducere befolkningen.

Nu ser vi denne underliggende virkelighed bryde igennem.

POLITISK ORIENTERING den 13. december 2018: EU i opløsning: Fransk protestbevægelse seneste udtryk for oprør fra Vestens befolkning

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

1. del: Indlæg:

2. del: Diskussion:

Kaos i Europa mens Den nye Silkevej anviser løsningen

Den 12. december (EIRNS) – De tidligere grundpiller i den Europæiske Union – Frankrig, Storbritannien og Tyskland – fortsætter med at svækkes i et utroligt tempo, selv mens momentum for den Nye Silkevej vokser med en lige så utrolig hastighed. Det er helt oplagt, at det ene er løsningen til det andet. Helga Zepp-LaRouche observerede i dag, at mange iagttagere nu noterer sig det indlysende – Kinas model har løftet 800 millioner mennesker ud af fattigdom og tager

processen ud til verden gennem deres Bælte og Vej-Initiativ, mens EU lider under økonomisk forfald, lønnedgang og politisk kaos. Hvem ville argumentere til fordel for den nuværende vestlige model, bortset fra idioter? Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) udgav sin globale løn-rapport for 2017 i slutningen af november, hvoraf det fremgår, at den globale lønstigning var den laveste siden 2008, tæt på nul, selv om den var 4,3 % på de nye markeder, primært på grund af Bælte og Vej-processen. Lønnen faldt faktisk i Frankrig, Tyskland, Italien og Spanien (Italien, Spanien og Portugal har nu tilsluttet sig Bælte og Vej-Initiativet).

På den anden side af debatten konkluderede en undersøgelse, der blev udgivet i september af AidData fra "College of William and Mary", om de "kinesiske infrastrukturprojekter og udbredelsen af økonomisk aktivitet i udviklingslande", at i modsætning til uligheden som følge af mange af de vestlige investeringsprojekter i udviklingssektoren: "Vi finder, at kinesiske udviklingsprojekter generelt, og især kinesiske transportprojekter, reducerer økonomisk ulighed indenfor og mellem decentrale lokaliteter" og "producerer økonomiske effekter, der fører til en mere ligelig fordeling af den økonomiske aktivitet. "Undersøgelsen blev finansieret af FN, Singapores ministerium for uddannelse, USAID og fonde i USA og Europa. Konferencer, der fremmer Bæltet og Vejen, foregår nu i Asien, Afrika, Europa og Latinamerika i et tempo på omkring et dusin hver uge. Så meget for snakken om kinesisk "imperialisme" og "gældsfølde".

I Frankrig forsvinder De gule Vestes protester ikke, på trods af præsident Emmanuel Macrons kapitulation i mandags til nogle få af deres krav. Flere demonstrationer er planlagt til weekenden. Venstrepartierne i Nationalforsamlingen har fremsat en opfordring til afstemning om mistillid til regeringen, som finder sted torsdag eftermiddag, 13. december. Selvom det er usandsynligt at den vedtages, vil det tvinge regeringen til at afsløre deres budget for næste år; et budget som forventes at

skubbe udgifterne langt over EU's pålagte grænser på 3 % af BNP. EU har allerede sagt, at EU i modsætning til deres åbne konflikt med Italien over Italiens afvisning af at skære deres budget (på bekostning af befolkningen og økonomien) ikke planlægger at kritisere Macron for at gøre det samme for at redde sit skind. På den konservative side tweetede Marine Le Pen, leder af det franske nationale protestparti, at Macron gav et par indrømmelser, men han "nægter at indrømme, at hans ledelsesmodel bliver udfordret. Denne model repræsenterer overdreven globalisering, illoyal konkurrence, udbredt frihandel og massiv indvandring med alle dets sociale og kulturelle konsekvenser. Kort sagt, Macron har netop lavet et strategisk tilbagetog!"

Situationen er den samme i London, hvor premierminister Theresa May blev udsat for et mistillidsvotum i sit eget konservative parti i aftes. Hun overlevede afstemningen – 200 mod 117 – men hun måtte love ikke at lede partiet frem mod det næste planlagte nationale valg i 2022. Mange observatører af processen advarede om, at hvis så mange som 100 konservative stemte imod hende, ville det være meget vanskeligt for hende at beholde magten. Efter at have annulleret den planlagte parlamentsafstemning om hendes falske Brexit-plan i tirsdags, indrømmende at det ville være blevet grundigt forkastet, er hun langt fra sikker i sin stilling. Kilder i Storbritannien har fortalt til EIR, at ingen fra noget parti ønsker hendes job på nuværende tidspunkt, da der ikke er nogen vej ud af det hul, som hun har skabt for landet ved at holde Brexit-processen hemmelig indtil sidste øjeblik.

Samtidig eksploderer skandalen om den britiske regeringsfinansierede undergravende operation, kendt som "Integrity Initiative", og dens overordnede gruppe, Institute for Statecraft, både for regeringen og de britiske efterretningstjenester. Oprettet for at drive skjulte operationer i alle lande i Europa og USA, for at forgifte ethvert konstruktivt forhold til Rusland, er de nu blevet

taget i angrebet på oppositionspartiet Labour, herunder at kalde Jeremy Corbyn en "nyttig idiot" for russerne – ligesom MI6 foretog skjulte aktioner for at forstyrre det amerikanske valg i 2016, og fejlagtigt udpensle Trump som en russisk håndlanger. Det hackede materiale er anerkendt for at være korrekt, men udenrigsministeriet har patetisk hævdet, at lækagen var et beskidt russisk trick- indrømmende som sædvanlig, at der ikke er noget bevis, men det må simpelthen være russerne!

Valget er klart for alle dem, der er enige med Friedrich Schiller i, at vi alle må være "patrioter i vores nationer og borgere i verden." Imperiets hensygnende styrke må aflives gennem et nyt Bretton Woods, Glass/Steagall-lovgivning og en tilbagevenden til videnskabelige og industrielle fremskridt, mens imperialistisk og krigerisk geopolitik erstattes af en win-win-politik, karakteriseret ved Den nye Silkevej. Det er nu det gælder.

Afskriftet af Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets og EIR's seminar for diplomater den 29. november 2018

(Vi er i gang med at oversætte talen til dansk.)

Helga Zepp-LaRouche addressed the seminar via video conference

from Germany. In addition EIR Economics Editor Paul Gallagher by pre-recorded video from Virginia, and Hussein Askary in person addressed the seminar in Copenhagen. Diplomats from nine countries attended the seminar, as well as members and contacts of The Schiller Institute.

TOM GILLESBERG: Helga Zepp-LaRouche was very beautifully introduced, I think, by Hussein Askary, in his presentation going through the fantastic road. She as the founder of the Schiller Institute has taken upon herself as the "Silk Road Lady" in bringing about this Belt and Road policy, the New Silk Road policy. So we are very proud and very happy to be able to have her on here live to discuss what is in the situation the world is in right now, after the U.S. midterm elections, and here, the day before we'll have the G20 summit taking place in Buenos Aires.

So, Helga, thank you for being here with us. The word is yours.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, I want to say hello to you and I'm very happy to be able to speak to you, even if it's only via video. Obviously, we have reached a very important point in history, and for once, I have to agree with President Macron of France, who just said that the upcoming G20 meeting better produce some real results, or else, such a gathering of the heads of state would be even counterproductive.

Now, I agree with that.

We have made a campaign for the last several weeks and actually months, that basically what should be the outcome of this G20 meeting. Given the fact that we have both war danger, as was demonstrated very acutely again in the case of the incident in near the Kerch Bridge in the Black Sea, and the general situation between the major nuclear powers is not exactly a calm one, so we have the danger of nuclear war, potentially. Then, we have the immediate danger of a

repetition of the financial crash of 2008, except this time, it could be much, much worse, because all the parameters are much worse than in 2008.

In light of these two existential crises, we have defined what should be the outcome of either the G20 meeting or, at least, of those heads of state where one can expect they can go in the direction of establishing a new paradigm: And that refers to President Trump, Putin, Xi Jinping, Prime Minister Modi, and possibly others, Prime Minister Abe, and maybe some other heads of state and government. And what we defined as the absolutely necessary outcome, is that they establish a New Bretton Woods system to replace the presently completely bankrupt financial system, with a New Bretton Woods, which would be in the position of the old Bretton Woods system, however it would include the added features which Franklin D. Roosevelt originally wanted, namely, to end colonialism for the developing sector, which then, unfortunately was not implemented, because Roosevelt died, and the Bretton Woods was established by Truman and Churchill, at least under their political guidance.

And obviously, a New Bretton Woods would only function if it is accompanied by Four Laws which were defined by Lyndon LaRouche already in 2014, as the absolutely necessary changes in the financial and economic system, being: first, the implementation of Glass-Steagall banking separation; secondly to go to a national bank, to bring the power of credit generation back under the control sovereign powers, under the sovereign control of governments; and thirdly, to create an international credit system; and fourthly, to increase the productivity of the world economy by going for a crash program for a fusion economy and establish more close international space cooperation to get the necessary increase in the productivity of the world economy.

Given the fact that it cannot be expected that all countries of the G20 will agree with that – I can easily imagine that

those which are absolutely tied to the City of London and the opposition to Trump coming from Wall Street, that there will be some countries that will absolutely oppose such a solution. And therefore, we have proposed that it can only be the cooperation of those countries which are powerful enough to resist the power of these financial centers, London and Wall Street, and that can only be: President Trump, President Xi Jinping, President Putin, and prime Minister Modi, the four powers together, which represent both the largest nuclear powers, the largest economies, the largest populations, that they have to work together.

Obviously, that potential exists. And since President Trump has again and again reiterated, in the election campaign and again after he became President, that he wants to improve the relationship with Russia, and the entire Russiagate was launched in order to prevent that from happening. Now, Russiagate, by now, is pretty much discredited, and despite the tensions with China on the trade issue, there are positive signs that both China and the United States may be willing to find an agreement to overcome the present war of tariffs.

That potential clearly exists, and it is very obvious, that on that hangs the question, will mankind be able, in light of existential dangers, be able to give itself a governance, structure of government, which allows the long-term sustainability of the world population. And that that is a very acute question you could see, for example, by the fact that the present Chinese ambassador to the United States Cui Tiankai just yesterday issued a very clear warning that the world must learn the lessons of the Great Depression of the 1930s, resulting in World War II, and he warns that the inability to resolve the present tensions could lead to a new world war, and a new financial crisis worse than the Depression of '30s.

The same Ambassador Cui, already in a speech about a year ago in New York, had basically posed the question: What is going

to be the relation between the United States and China? He said that in history, there were 16 cases where the dominant power was replaced by a rising power – referring obviously to the present situation between the United States and China – and that in 12 cases, this led to a big war; in 4 cases, it led to a situation where the rising power simply replaced the up to that point dominant power, and it did not lead to war. And he emphasized that China does not want, at all, either, naturally the situation of war, but it also does not attempt to replace the United States as a dominant power in the world, but that the policy of China is propose a completely new set of international relations of a win-win cooperation between sovereign powers and respect for the sovereignty of the other, respect for the different social system of the other country without interfering into the internal affairs, and simply have a cooperation for the mutual benefit of all participating in this new system.

And that is, in my view, what we have seen in reality in the last five years, since President Xi Jinping proposed the New Silk Road in Kazakhstan in September 2013. And we have seen the enormous development of the New Silk Road in the meantime, including more than 100 countries and having completely transformed the spirit in Africa, which has been caught by the Spirit of the New Silk Road due to massive investments in infrastructure, industrial parks, energy projects and similar things. The same is true for almost all of Latin America, many countries in Asia and even some Europe countries which are absolutely seeing the advantages of cooperating with this new system.

Now, it took the West, or better, Western think tanks and media, almost four years before they even admitted that this was going on. I mean, this was going a spectacle: Because here you have the largest infrastructure project in history, ever, already now about 30 times as big as the Marshall Plan, and the Western media would not take note of it! Then, about a

year ago, they realized this was absolutely unstoppable, so they started a whole barrage of slanders and attacks on this New Silk Road, and quite telling, was that the channel of the Anglo-American establishment, the New York Times, over the last weekend and the weekend before, had I think altogether some 10 or 12 articles on the New Silk Road, in which they admit, basically, well, it's unstoppable, it's here, the West was completely wrong by thinking that if you offer to China to be a member of the WTO and join the free trade system, that eventually China would take over the Western liberal system, Western democracy, or, if they would refuse that, they would simply collapse under the burden of an autocratic leadership.

And the New York Times begrudgingly admits that this was a wrong estimate, that China had not adopted the Western democracy model, and it for sure has not collapsed. But it has the astounding recording of 40 years of uninterrupted economic growth rates, which have completely transformed not only China, but also much of the world economy, and that China now has a middle-class, well-to-do part of the population of 400 million, and this will be doubled in the next 10 years. And basically, the Chinese model is attractive to many countries in the world.

They basically say, as a conclusion, that the only way to deal with that is the effort to contain China, and if need be, confrontation and even war. And some American general has already said a couple of weeks ago that a war between the United States and China is more likely in the next 50 years, than not.

So this is obviously the famous "Thucydides trap": This refers to the situation in ancient Greece, the rivalry between Athens and Sparta, which led to the Peloponnesian War, and as a consequence – which people don't usually mention, when they talk about the "Thucydides trap" – the demise and collapse of ancient Greece.

That is the obvious question: Can the West relate to the fact that China is rising, that there is nothing you can do about it, because, first of all, China was a country which was the leading economic and cultural power over many centuries for the last millennia, with only a very short interruption. And it is deciding to go back, not to replace other countries, but to take a leading role on the world stage. And since the Chinese government has a policy which allows it to do that, mainly by putting the emphasis on continuous innovation, of leapfrogging to the most advanced technologies, of putting a lot of emphasis – they have the most advanced fusion power research program; they have a very, very advanced space exploration program; and they are putting a lot of emphasis on education, excellence in education for the young people, combined with Xi Jinping emphasizing the need to have especially an aesthetical education of the youth, and also the older people. Because aesthetical education goes in the direction of the beauty of the mind and the beauty of the soul.

And given the fact that China has a population of 1.4 billion people, the idea of the West that it would be possible to contain this without war is ludicrous. And if it comes to war, it should be noted that there are many military experts who make the point that once you start to use only one nuclear weapon, it is the logic of nuclear weapons, in complete contrast to traditional, conventional weaponry, that all weapons will be used. And that would obviously would mean the annihilation of human civilization.

So, this paradox obviously exists, and it is the view of the Schiller Institute that it can only be overcome by winning the West, winning countries of the world over to join in the new paradigm in a win-win cooperation.

Now, that the danger of war is very real, we just saw in the incident involving provocation by Ukrainian warships in the Black Sea, close to the Sea of Azov and the Kerch Bridge. And

some people in Ukraine already having proposed some weeks ago, that the newly built bridge between Russia and Crimea, should be blown up. This was obviously an incident a couple of days ago [Nov. 25], whereby Ukrainian warships did not follow the rules which are otherwise established between Russia and Ukraine, to announce their intention to pass through the Kerch Strait; so they will held up by the Russian military; the crews were basically arrested and interrogated, and in the meantime, written material has been found with this crew, which instructs them not to announce themselves, to go to this point of the Kerch Strait in secrecy, clearly indicating a provocation.

What happened, was, immediately, the war-hawks, like NATO General Secretary Jens Stoltenberg, immediately said NATO fully on the side of Ukraine; and some other hawks, immediately, like representatives of the Integrity Initiative – about which I will say something in a second – immediately said that NATO should send a whole flotilla into the Sea of Azov.

Now, this was absolutely denounced by President Putin yesterday, who waited a couple of days, and then basically said this was a clearly preplanned provocation, and the big fault lies with the nations of the West, who, without thinking immediately take the side of Ukraine. And in his typical Putin humor, even said, if Ukraine would demand to eat babies for breakfast, the West would immediately agree.

And this was also strongly denounced by the former Chairman of the NATO Military Committee, who had also been the Chief of Staff of the German military before that, Gen. Harald Kujat, who denounced Stoltenberg, and said he made a grave mistake: That in an incident like that, it is of the utmost importance that it be investigated and the other nations should not beat it up, but try to deescalate the whole situation. Fortunately, most of the West European governments did, because they obviously realized that a war between Ukraine and Russia could

completely go out of control in no time and lead to a World War III.

So I think that this incident, in which the danger is not yet over because Poroshenko announced martial law in parts of Ukraine, and our dear friend Natalia Vitrenko, a Ukrainian politician, warned that this means Poroshenko is actually establishing a dictatorship in Ukraine – martial law, eliminating all kinds of civil rights, being an extremely hot situation.

Now, who is the instigator of this whole provocation? If you look at the fact that just recently, a couple of days ago, it was revealed that there is this thing called “Integrity Initiative.” This is a very strange institution. It’s basically run out of British embassies all over the world, and it is actually a subdivision of British intelligence. One of their spokesmen, Edward Lucas came out in the context of this Ukraine crisis, and immediately said: This is completely like Nazi Germany attacking Poland in 1939, and demanding an immediate escalation, sending warships into the Black Sea, in a clear provocation.

What is this Integrity Initiative? The new British Chief of General Staff Gen. Mark Carleton-Smith said Russia is a greater danger to the U.K. than ISIS or al-Qaeda, in a completely war-mongering statement. So what this Integrity Initiative outfit does, is they have defined so-called “cluster groups,” in all kinds of countries; and if you look at their website and look at the names of the people involved, it is the Cold War faction all over the world. For example, in the United States, it involves Ian Brzezinski, the son of infamous Zbigniew Brzezinski, of the {Great Chessboard} infamy, and this Ian Brzezinski is a leading member of the Atlantic Council, which can be really regarded as one of these subdivisions of the Anglo-American empire, or the British intelligence. And in Germany, it involves Gen. Klaus Naumann, who is famous for his Cold War attitudes towards Russia. So it

is this apparatus which is basically sticking to the idea that you need to have a geopolitical confrontation with Russia and with China. And this is the faction which brings about the war danger in the closest fashion.

Now, we have to get over the idea that the world forever needs to be divided into geopolitical blocs, where you have one nation, or one group of nations being in complete conflict with another group of nations. And unfortunately much of the European Union thinks that way; Macron thinks that way; Mrs. Merkel in the same way. When Macron recently demanded the establishment of a European army, to be able to defend Europe against Russia, China and even the United States, he said! That is typical for this kind of thinking, which under conditions of a financial breakdown crisis and general tensions is exactly a prescription for the danger of a repetition of the two catastrophes of the 20th century.

Now, the alternative is fortunately, also very clearly there. I already mentioned the New Silk Road Spirit having transformed Africa, where people for the first time have the legitimate hope that with the help of China, and now, more and more other countries, such as India, Japan, Indonesia, Turkey and many others, having recognized that Africa, which will have 2.5 billion people by the 2050, and as Xi Jinping at the Johannesburg BRICS summit in September correctly noted, Africa having the biggest development potential of all the continents on the planet, that one can say that Africa will be the "new China with African characteristics." That you will have a very young population, which if they are educated and provided with the necessary infrastructure investments, can really become the most productive continent on the planet.

That obviously, is a nightmare for those people who have tried to suppress the development of the developing countries, such as the IMF, with their "conditionalities," which was the real debt trap. You know, the IMF conditionalities basically made sure that the developing countries would remain indebted, and

that they were not allowed to use their income for either investment in social expenditures, education, infrastructure, but that they had to pay debt as a priority, and that was one of the main means how the development of these countries was suppressed.

And naturally, you had the very unholy role of the World Wildlife Fund, preventing infrastructure, for the sake of snails rather than human beings. And you had the whole unholy ideology of the Club of Rome that supposedly the resources on the planet were limited, and therefore development of the developing countries had to be suppressed.

When China launched the New Silk Road, all of that went out of the window, because, now, for the first time, there is the real possibility to overcome the underdevelopment of the developing countries, and that has been understood by the countries of the Global South – these are all the major organizations, such as the G77, the Organization of Islamic Countries (OIC), Mercosur [Mercado Común del Sur], the African Union, all of these organizations are now basically inspired by the New Silk Road idea.

And even in Europe, this is dramatically quickly changing: You had the 16+1, Eastern and Central European Countries plus China, which very happy to be hubs between Europe and Asia, in the Silk Road development. You have Greece, which is completely transformed because of Chinese investments in Piraeus and other infrastructure projects. The new Italian government had completely changed: They no longer listen to the EU in respect to China. The leading ministers, like Giovanni Tria, and the undersecretary for Economic Development Michele Geraci, Prime Minister Giuseppe Conte, himself, they all basically look to cooperation between China and Italy, not only for mutual investments, but especially to invest in joint projects in Africa. And one of the most glorious examples, is the agreement between China and Italy to jointly work together with the countries of the Lake Chad Basin Commission to

implement the Transaqua project, which I'm sure Hussein already talked about.

But then you have also Spain, where President Xi was just there on a state visit, and having very far-reaching cooperation agreement between China and Spain, emphasizing the 2,000 years of cultural ties between the two countries. And then Xi Jinping will also go to Portugal when he comes back from the G20. And between Portugal and China there is an absolute agreement that Portugal, also, will become the hub – Spain and Portugal will not only be the hub for the Eurasian connection of the New Silk Road, but also the hub for all the Spanish- and Portuguese-speaking throughout the world. So this is what the Schiller Institute emphasized in our “World Land-Bridge” report, to work on the so-called Atlantic route, and in this way, combining the Caribbean, Central America, South America, with those Portuguese- and Spanish-speaking countries and therefore Europe.

So the World Land-Bridge is coming into being. And we had just had a very interesting and hopeful even in Hamburg, between China and the Hamburg Chamber of Commerce, where, with the exception of one Greenie, who was completely beside himself, but all the other speakers were more or less very optimistic in talking about how Hamburg is the natural link not only for the land connection – and I think per week now, 23 trains are coming from China into Hamburg – but obviously, also a crucial aspect of the Maritime Silk Road, given the fact that Hamburg is the largest port in Germany.

This is all very, very interesting. Then, I should not forget to mention Switzerland, which is also onboard. Austria: Austria's new government even has it in its coalition treaty that Austria wants to become a hub for the New Silk Road. So I think the development is actually, objectively very, very promising. But obviously, a lot more has to be done, because if you reflect on what I said in the beginning, what should become the outcome of the G20, a New Bretton Woods system and

a new system in order to safeguard our nations against the danger of a new financial blowout, that has not yet been accomplished.

Otherwise, objectively, despite all the dangers I've referred to, I think we can be very optimistic, because a new system is within reach. And I just want to say, that economic development absolutely must be combined with a Classical Renaissance. Because, if you look at the values of the West right now, – I want to identify very briefly what I mean by that – the neo-liberal or liberal philosophy or ideology which has taken over in the West, it is correctly rejected by Russia and by China – it's the principle "everything is allowed." You have not two genders, but now you have about 49 genders; you have pornography without limits; children can go on the internet and see the worst-possible atrocities, the violence which is now, unfortunately having roots in the United States – you have the mass shootings in the schools almost every day. In the United States, there were already more than 300 mass shootings [this year]. You have the opioid epidemic in the United States. You have an increase of [inaudible 35:42] alcoholism, drug addiction; longevity in the United States has gone down for the first time in the last two years! If there is any parameter for a collapsing economy it is that the life expectancy goes down.

And in Europe, we are not that far behind, if you look at the violence in the schools in Germany, just to name one element. I think we are in an absolute dire need to have a Renaissance of human culture, of Classical culture, of Classical music, poetry, and other areas of art.

This has been understood in China. I mentioned already Xi Jinping's emphasis on the need for aesthetical education, and the main Chinese speaker at this Hamburg conference yesterday, Vice Premier Liu He, who is the main economic advisor of Xi Jinping, he deviated from his written text and said that he wanted to share a story with the audience, that during the

Cultural Revolution, when he was young, he had to hide in one of the hutongs in Beijing – these are the old buildings – and he had to listen in secrecy to the Violin Concerto in C-minor of Felix Mendelssohn, and that meant that he fell completely in love with Classical music and he has pursued that passion ever since.

I think this is very promising. Because as you know, we are convinced that human nature is that all human beings essentially are good, that man has the limitless capability to self-perfect, not only in terms of intellect, but also that the aesthetical education means that you can educate your emotions until you can blindly follow them because they would never tell you anything different than what reason commands. This is the Friedrich Schiller's definition of the beautiful soul. He says, necessity and passion, free will and duty all fall in one, and this is the condition where man is truly free: Because you do with passion what is necessary, because you cannot think in any different way other than on the level of reason.

And I think that is not a utopia, but that is something which can be absolutely accomplished and is inherent in the philosophy of Confucius, who also had almost the same idea of aesthetical education as Friedrich Schiller, that is, through music, through poetry, through learning [inaudible 38:49], that you can actually transform the character of people to become beautiful characters, and to becoming wise and serve the common good.

Now, I think that if mankind is supposed to reach the New Paradigm, not only will the relations among nations be like that, that each nation will refer to the best tradition of the other and be enriched by discovering the beauty of the most advanced culture of the other nation, but that that will increasingly become the nature of relations among nations: that we will stop behaving like little four-year-old boys, kicking each other in the shins, meaning, conducting war and

things like that, and we will become adult as a human species and renovate our relations, like the astronauts, who all, – all the astronauts who have been in space, who were on the ISS, they all report the same thing: That once you are in space, you recognize that you can only cooperate on the basis of reason, because otherwise you won't exist, and that when you look at our little, blue planet from space, you recognize that there is {so} much to be discovered! First of all, there are no borders, there are no races, there is only one humanity, and you recognize that our universe is so huge! And that we as a human species have to cooperate, to be able to have a sustained existence in this universe, over the next thousands and thousands of years.

And the Hubble telescope discovered that we presently know of the existence of 2 trillion galaxies! Now, that is boggling the minds – if I try to think of the Solar System, the Milky Way, the galaxy, that is already gigantic. But the idea of 2 trillion galaxies, that shows you that we as a human species have just made the first baby steps in the direction of the perfection of our species.

Anyway, I just think we are at the change of an epoch. I think we have a very good chance to leave the epoch of geopolitics behind us, that we can really create a system of governance which makes the coexistence in peace and development possible for all of humanity. And I would encourage you to be optimistic about it, and join efforts with the Schiller Institute, because this has been our perspective for the past 40 or 50 years – in the case of my husband, 50 years – and I think we are on the verge of seeing the realization of that vision.

Thank you. [applause]

Det Nye Bretton Woods-system: Lyndon LaRouches historiske øjeblik.

Den 9. december (EIRNS) – Der står meget på spil i kampen for at rykke fra topmødet mellem Trump og Xi den 1. december og det næste (endnu ikke planlagte) topmøde mellem Trump og Putin, og direkte videre til de første fire-magts diskussioner mellem USA, Kina, Rusland og Indien vedrørende et Nyt Bretton Woods internationalt kreditsystem med faste valutakurser – som udarbejdet af Lyndon LaRouche.

Nu ser vi, hvordan fremmede elementer i det amerikanske justitsministerium anvender provokerende anholdelser og retsforfølgelser for at forsøge at lukke ned for relationerne mellem Washington og Beijing, ligesom de – eller andre i justitsministeriet – har angrebet Washingtons forbindelser med Moskva i årevis, og forsøger at pacificere, og til sidst helt fjerne, den valgte amerikanske præsident.

Uanset hvor svært det ser ud, har de af os, der kæmper for at realisere LaRouches ideer, faktisk midlerne – hvis vi bruger dem – til at overvinde alle de prøvelser, som det Britiske Imperium kan genere os med.

Dette blev behandlet af Jacques Cheminade, en højtstående politisk person i Frankrig, og medarbejder til LaRouche igennem mange år, i et interview den 7. december i LaRouchePAC's fredags webcast, hvor han gav en orientering om bølgen af masseprotester i Frankrig. Idet han talte om formidlingen af vore ideer i forhold til Gule Vest-bevægelsen, fortalte Cheminade til værten for LaRouchePAC, Matthew Ogden:

“Så vores fordel i forhold til alle disse mennesker [i de politiske partier] er den måde, hvorpå jeg blev mishandlet i fransk politik, og når de erfarer, hvad der er blevet gjort imod Lyndon LaRouche ... i USA. Så vil de have en vis fornemmelse af, hvad der blev gjort mod mig på grund af de tre præsidentvalg [som Cheminade stillede op til]. De siger, “de har hånet dig, de har angrebet dig, de har gjort imod dig, præcist hvad der blev gjort imod os.” Så de har umiddelbart en forståelse af dette synspunkt, men jeg siger til dem, I skal gå dybere ind i forståelsen.”

“Hvad vi forsøger at gøre – det er meget interessant – på forskellige niveauer er at give dem det de har brug for: At give dem føde til tanken, hvilket er hvad de behøver for at udvikle deres tænkning og nå længere, end hvad de selv forventede.

“Jeg blev inviteret til tre universiteter i Lille, i Nordfrankrig, nær den belgiske grænse. Det er en by på omkring 1 million mennesker, en storby. Der fortalte jeg alle eleverne: ‘Jeg fik kun 0,18 % i præsidentvalget. Det er meget lidt. “Men de sagde:” Det er netop af den grund, at vi vil have dig. Fordi vi ved, at hvis de gjorde det imod dig, er det [fordi] du er anderledes. Vi vil gerne vide, hvorfor du er anderledes, og, som de siger, hvad du har at byde på. Fortæl os venligst. “Så vi havde meget interessante møder med dem.”

Studér og behersk LaRouches ideer. Men vær samtidig opmærksom på, at ideerne ikke kan adskilles fra personen – hans person, men lige såvel din egen. Hvis Sokrates havde lyttet til sin ven Kritons velmente råd om at flygte fra Athen og sin forestående henrettelse, så ville ingen tale om sokratiske eller platoniske ideer i dag. Hvis Einstein gennem tre årtier havde lyttet til rådene fra så godt som hver eneste af hans “kolleger” om at bekende hans angivelige fejl og slutte sig til “Københavner-skolen” – ville hans teorier være døde på det tidspunkt. Lyndon LaRouche har mere end fortjent sin udødelige status som en “folkets helt”, som det er blevet sagt, både

pga. hans offentlige handlinger og ved utallige handlinger, som aldrig vil blive kendt for offentligheden. Dette er også vores våben – ligesom det er Cheminades i Frankrig – når vi griber kalken.

De Gule Veste: En generalstrejke i Frankrig? Interview med Jacques Cheminade

Fredag, 7. december, 2018

Interview

Webcast

De Gule Veste: En generalstrejke i Frankrig? Interview med Jacques Cheminade

Mens protester fejer hen over Frankrig for den tredje weekend i træk, giver den tidligere franske præsidentkandidat og leder af Solidarité et Progrès-partiet (S&P) – www.solidariteetprogres.org) – Jacques Cheminade et eksklusivt interview fra Paris, for at formidle potentialet og muligheden for at sikre en ny økonomisk orden for Europa og globalt, som bevægelsen med De Gule Veste repræsenterer.

For flere detaljer om S&P-programmet, se den nye videoserie “Crise cyclique ou crise systémique?” <https://www.solidariteetprogres.org/actualites-001/video-crise-cyclique-ou-crise.html>

Et nyt paradigme eller økonomisk kaos og krig.

Helga Zepp-LaRouches ugentlige webcast den 6. december 2018

Første afsnit: oprør i Europa, fra de Gule Veste, over Brexit, til den politiske krise i Tyskland – masseoprør imod den sammenfaldende neoliberale orden fortsætter med at gære. Undtagelsen i Europa er Italien, som er den eneste stabile regering, der laver gode ting (senere tilføjede HZL Portugal og Spanien på den positive side). Befolkningen vil ikke længere acceptere den neoliberale orden – Macron, May og Merkel har alle problemer.

Post-G20:

Positive udviklinger fra samtalerne mellem Trump og Xi, USA og Kina kan fungere sammen. Det anti-russiske hysteri, der forhindrede mødet mellem Trump og Putin, er en katastrofe, men Trump kæmper tilbage: HZL uddybede ideen bag hans tweet om at arbejde med Xi og Putin for at standse våbenkapløbet, og Trumps kommentarer om hvordan USA's militære budget er vanvittigt. I denne sammenhæng var Pompeos tale i Bruxelles et forsøg på at forsvare den gamle enpoledede orden. Måske Bushs død signalerer slutningen af den orden!

Brevet fra 46 Demokrater – dette er, hvad HZL sagde der måtte ske efter midtvejsvalget, Demokraterne må afvise polarisering i forbindelse med en rigsretssag mod præsidenten og i stedet arbejde på tværpolitiske økonomiske løsninger. Nøglen til

dette er Lyns 4 love.

Opsummering af udviklinger omkring den Nye Silkevej: Betydningen af at Portugal går med i den Nye Silkevej, mens andre regeringer fortsætter med at reagere på Kinas lederskab. Gå med i Schiller Instituttets arbejde for at sikre, at USA tilslutter sig det nye paradigme.

Mens FN's klimapanel promoverer folkemord: Verden har brug for flere mennesker

Af Megan Beets fra LaRouchePAC's videnskabsgruppe

Den følgende artikel er baseret på et foredrag, som Megan Beets holdt den 20. oktober 2018 under den ugentlige Manhattan-Project-Dialog, som LaRouche-aktionskomiteen afholdt.

Den 8. oktober udgav IPCC, De forenede Nationers "verdensklimaråd", en ny beretning, hvori det forlanges, at verdens befolkning er nødt til undgå en forhøjelse af den globale temperatur, på mere end 1,5 mod tidligere 2.0 grad C. For at opnå dette, bør alle lande sænke deres industrialisering endnu mere og foretage endnu større anstrengelser for at mindske befolkningstilvæksten.

Jeg vil redegøre for, hvorfor det alt sammen er én stor løgn, der ikke har spor med videnskab at gøre. Det hævdes godt nok, at 99 % af alle videnskabsmænd mener, at menneskeheden

fremkalder ødelæggende klimaforandringer på planeten med sin hensynsløse industrialisering, og at man må stoppe al videre udvikling. Men grunden til at disse videnskabsmænd er nået frem til denne opfattelse, har intet som helst med videnskab at gøre! Det er det britiske imperiums politik.

Hvorfor bringes dette spørgsmål frem netop nu? Hvorfor er de så fortvivlende?

Da Donald Trump vandt det amerikanske præsidentvalg i 2016, bemærkede Lyndon LaRouche næste morgen, at dette ikke var noget lokalt amerikansk fænomen, men et globalt fænomen. Vi kunne se tegnene på sammenbruddet af paradigmet med årtiers globalisering, geopolitik og imperial arrogance. Hele systemet ville bryde sammen. Han sagde, at vi ikke blot måtte mobilisere den amerikanske, men hele verdens befolkning for at virkeliggøre dette nye paradigme.

Den største sygdom, der har bredt sig i de sidste årtier især i Vesten og De forenede Stater efter mordet på Kennedy, er fjendtligheden over for vækst og udvikling. Dette må ændres, begyndende med hjernevasken i skolerne, i fjernsynsannoncerne, i hele kulturen. Vi må gøre op med den forestilling, at verden er overbefolket. Virkeligheden er, at verden er betragteligt underbefolket, ikke blot i betragtning af, hvad vi er i stand til at udrette med nutidens teknik, men også i betragtning af, hvad vi må opnå som menneskehed i de næste generationer. Det er der ikke nok mennesker til på Jorden!

I dag lever der ca. 7,6 milliarder mennesker på Jorden. Hvilket tal vil være det rigtige tal? Er 10 milliarder nok, eller 20 milliarder? Lad os kaste et blik på det, som Lyndon LaRouche anslår som et godt udgangspunkt: "Lad os vende tilbage til den indstilling, der var den fremherskende i De forenede Stater i tiden under Kennedys rumfartsprogram – ja endda siden 1958 under Eisenhower, og under reaktionen på Sputnik – og indtil ca. 1965. Hvis vi bibeholder denne indstilling og kombinerer den med passende

skattebegunstigelser og en fornuftig videnskabelig undervisning i vore skoler og tilsvarende andre ting..., hvis menneskeheden på denne planet har den politiske vilje til at virkeliggøre de projekter, der bedst udtrykker det videnskabelige fremskridt, så forsikrer jeg Dem, at den mulige befolkningstæthed vil vokse mindst 40 gange i forhold til den nuværende, og det med en højere levestandard. I de kommende tre generationer med en faktor 10. Efter to generationer kan vi forsørge en mulig befolkning i størrelsesordenen 100 milliarder, og det med en højere velstand, bedre ernæring, større sikkerhed og frihed og mindre indskrænket end i dag.”

Er hundrede milliarder for mange? Lad os prøve at forestille os en verden, der gør det muligt, at hundrede milliarder mennesker kan leve med højere forventet levealder, større sundhed, et mere meningsfyldt liv, mindre indskrænkede og i renere luft. Hvad må der ændres ved menneskeheden, for at vi kan nå dette? Er det muligt?

Oprindelsen til fjendtligheden mod udvikling.

For at besvare dette, vil jeg godt påvise, hvor den udviklingsfjendtlige, menneskefjendtlige og nykoloniale holdning og bevægelse egentlig kommer fra. Hvad er dens rødder? Mod slutningen af anden verdenskrig herskede der den største angst i Storbritannien for at blive inddraget af USA. Under krigen havde Franklin Roosevelt igen og igen gjort det klart for Winston Churchill, at der ikke ville finde nogen tilbagevenden til kolonialismen sted efter krigen. Roosevelt døde godt nok før krigens afslutning, men den britiske frygt forblev, for at efterkrigsordenen ville blive et system af nationalstater, hvor ethvert lands befolkning ville benytte sine ressourcer for sin egen udvikling. Hvert eneste menneske på jorden burde få den højest mulige levestandard.

Efter krigen var ideologien bag Hitlers folkemordspolitik – nemlig Eugenikken, racelæren, forestillingen om en herrerace, der i øvrigt oprindeligt var et britisk produkt, – gerådet

temmelig meget i miskredit. Men briterne forsøgte ganske enkelt at give eugenikken et andet navn. Eugenik blev nu til økologi og miljøbeskyttelse. Én af miljøbevægelsens grundlæggere var Julian Huxley, den første generalsekretær i UNESCO, FN's organisation for dannelse, videnskab og kultur. I stiftelsesdokumentet fra 1945 skrev Huxley:

"Selv om det er rigtigt, at al radikal eugenisk politik vil være politisk og psykologisk umuligt i mange år, vil det være vigtigt for UNESCO at tage hensyn til, at det eugeniske problem undersøges med den største grundighed, og at offentligheden informeres sådan om de spørgsmål, der står på spil, at meget, der er utænkeligt nu, i det mindste kan tænkes."

To år senere erklærede Huxley under grundlæggelsen af den økologiske ideologi og af miljøbevægelsen: "Menneskenes udbredelse må komme i anden række i forhold til bevarelsen af andre arter."

Der er meget andet, der kan siges om Huxley, her blot dette: I 1930-erne hjalp han med til at grundlægge den britiske tænketank "Political and Economic Planning", der gjorde propaganda for den fascistiske økonomiske politik, der så blev taget op af Mussolini. Huxley arbejdede også for det britiske eugeniske selskab, først som medlem, siden som præsident, og fra det udgik der to andre organisationer: 1) The Population Policy Committee og 2) The Royal Commission on Population. Begge udgav rapporter om "befolkningstilvækstens ødelæggende indflydelse på ressourcerne".

En anden velkendt forsvarer af miljøbevægelsen var Lord Bertrand Russell, der gjorde sig sine egne tanker om menneskeheden. I 1951 forfattede han et skrift med titlen: The Impact of Science on Society, hvori han siger: "Over for dette kan man indvende, at dårlige tider ikke er noget varigt, men undtagelsestilstande, og at man også må imødegå dem med usædvanlige midler. I industrialiseringens hvedebrødsdage var denne adfærd mere eller mindre rigtig; men når

befolkningens vækst ikke længere kan begrænses væsentligt, så mister denne indvending sin betydning. For tiden formerer verdens befolkning sig med 58.000 mennesker om dagen. Krigene har indtil videre ikke haft nogen væsentlig indvirkning herpå, for tilvæksten fortsatte uændret under begge verdenskrige... Krigene har som bemærket hidtil vist sig som et skuffende middel, men måske er en bakteriologisk krig mere virkningsfuld. Hvis man én gang i hver generation kunne udsende den sorte død over verden, så kunne de overlevende formere sig lystigt, uden at gøre verden alt for tætbeholdt... Der ville godt nok udvikle sig nogle ubehagelige tilstande, men hvad betyder det? Virkeligt afklarede mennesker er immune over for lykken, især over for andres lykke."

Denne holdning er ingenlunde nogen undtagelse. Den samme masseorderiske indstilling finder man hos prins Philip, dronning Elisabeths ægtefælle, der engang udtrykte ønsket om at måtte genfødes som en dødelig virus "for at bidrage til løsningen af overbefolkningens problem".

I 1960 berejste Julian Huxley Afrika i flere måneder. Efter at være vendt tilbage skrev han flere avisartikler, hvor han hævdede: "Man kan ikke overlade beskyttelsen af naturområder og truede arter til de nyligt uafhængige afrikanske stater. Vi har derfor brug for en international indretning, der kan overtage forvaltningen af disse områder." Og dette omsatte Huxley senere i praksis, idet han i 1969 sammen med prins Philip og Max Nicholson, præsidenten for det britiske statsråd, grundlagde Verdensnaturfonden, World Wildlife Fund. I øvrigt var prins Philip ikke den første præsident for Verdensnaturfonden, WWF, fordi man ville skjule dennes nære forbindelser med det britiske kongehus, og derfor anmodede man prins Bernhard af Holland om at blive den første præsident for Verdensnaturfonden. Desværre var prins Bernhard en overbevist nazist og tidligere medlem af det nationalsocialistiske parti! Men herved bliver denne bevægelses stamtræ synligt.

Jeg vil godt anføre et citat af Max Nicholson, der er vigtigt,

fordi det tydeliggør, hvad vi har at gøre med i dag. Medstifteren af WWF ytrede engang:

✖ "Man bør måske se tilbage på reformationen og renæssancen for at finde et tilsvarende alment forfald af længe bestående strukturer og værdier på grund af indvirkningen fra nye anskuelser og ideer, der ved en slags jordskælvs-lignende virkning efterlader hele bjerge af intellektuelt og moralsk affald.. Jordskælvsagtigt synes at være det rigtige ord, eftersom den emotionelle kraft og intensitet bag ideen om naturbeskyttelse er lige så vigtig som dens intellektuelle kraft."

For at gøre det helt klart: De "længe bestående strukturer og værdier", som Nicholson vil afskaffe, er forestillingen om mennesket som medskabende, ideen om det menneskelige fremskridt. For ham er det åbenbart vigtigere at ophidse gemytterne end at sige sandheden.

Midt i 1990-erne var det lykkedes Verdensnaturfonden at sikre sig kontrollen over næsten 2 millioner km² i Afrika. Godt 8 % af det afrikanske kontinent forvandlede således til fredede områder, hvorved de pågældende lande ikke længere havde adgang til disse områder til at udvikle deres befolkninger. Verdensnaturfonden går ikke kun sådan frem i Afrika, men også i Mellemamerika, Sydamerika og Sydasien. Et godt eksempel er Darien-gabet, den smalle tange mellem Syd- og Mellemamerika, som der stadig ikke er nogen forbindelse henover. Årsagen: Det er et kæmpe naturbeskyttelsesområde under Verdensnaturfonden.

I løbet af hele 60-erne og 70-erne, altså efter traumet over Kennedy-mordet og Vietnamkrigens rædsler, eskalerede det Britiske Imperiums og dets tidligere koloniers, USA indbefattet, angreb på udviklingslandene.

I 1962 udkom for eksempel den retningsgivende bog af Rachel Carson med titlen Det Stumme Forår, hvori hun påstår, at mennesket forgifter hele planeten. Og her drejede det sig især

om DDT, det mest virkningsfulde pesticid mod stikmyg og andre sygdomsoverførende insekter. Angiveligt skulle DDT føre til tyndere æggeskaller hos fugle og skulle derfor forbydes. Grundlaget herfor var nogle videnskabelige forsøg, hvis resultater viste sig urigtige, da man snart efter efterprøvede dem. Alligevel er DDT forbudt den dag i dag. Forbuddet mod DDT har indtil i dag med et forsigtigt skøn medført mindst 70 millioner menneskers unyttige død på grund af malaria og andre myggebårne sygdomme. Her taler vi altså om folkemord og affolkningspolitik.

I 1968 grundlagdes Romklubben, som LaRouche-bevægelsen angreb fra første færd af. I 1982 grundlagde Helga Zepp-LaRouche Livets Klub, Club of Life, som modstykke hertil. I 1971 udkom bogen Grænser For Vækst, som vi imødegik med en anden bog: Der Gives Ingen Grænser For Vækst. Af et senere dokument fra Romklubbens side fremgår det, hvilken ånd der gennemsyrrer hele denne bevægelse.

"Under eftersøgningen af en ny fjende, der kunne forene os, kom vi på den ide, at forurening, den globale opvarmning, vandmangel, hungersnød og lignende ting ville være udmærkede emner. Men når vi fremstiller dem som fjenden, så går vi i den fælde at forveksle symptomerne med årsagerne. Alle disse farer er menneskeskabte, og lader sig kun overvinde gennem en anden tankegang og adfærd. Den sande fjende er altså menneskeheden selv."

✖ I 1970 var prins Bernhard medstifter til 1001-klubben, en forening af 1001 repræsentanter for de førende adelsfamilier og pengeinteresser, der hvert år stillede en mange millioner stor krigskasse til rådighed for Verdensnaturfonden for at udbrede affolkningspropagandaen over hele verden. Dette blev motoren for hele miljøbevægelsen. I 1970 udråbte man også den første "Jordens Dag", og det på nogenlunde samme tid, som man i USA besluttede at stryge de 3 sidste Apollo-missioner, nr. 18, 19 og 20. Dermed blev Apollo 17 den sidste lejlighed for et menneske at sætte foden på Månen.

I 1974 forfattede Henry Kissinger som amerikansk udenrigsminister National Security Study Memorandum 200, hvori det siges:

Den amerikanske økonomi har brug for store og voksende mængder mineraler fra udlandet, især fra de mindre udviklede lande. Dette forhold øger USA's interesse i den økonomiske, politiske og sociale stabilitet hos de pågældende lande. Hvor som helst en formindskelse af befolkningstrykket på grund af en nedsat befolkningstilvækst øger udsigten for en sådan stabilitet, er befolkningspolitikken relevant for ressourceforsyningen og for De forenede Staters økonomiske interesser."

I dette dokument nævnes 13 stater ved navn, der forventeligt vil stå for 45 % af verdens befolkningstilvækst i de næste årtier og derfor bør have som hovedopgave at reducere deres befolkningstal – blandt andet med midler til at sænke fødselsraten, med krav om fosterfordrivelse og endda med hemmelige omdirigeringer af fødevarehjælp for at sænke befolkningstallet i disse lande.

Midt i 1970-erne foranstaltede FN en række befolkningskonferencer. Én af dem blev afholdt i 1974 i Bukarest, og lededes af den berygtede antropolog Margaret Meade. Konferencen blev berømt, da Helga LaRouche (dengang endnu Helga Zepp) rejste sig op og protesterede højlydt mod den påstand, at mennesket var en kræftsvulst på Jorden. Samtidigt præsenterede Helga Zepp en plan for opførelse af atomkraftværker og for en videnskabelig udvikling af verden, så den kunne nære mange milliarder mennesker. Heraf udviklede den berømte scene sig, hvor Margaret Meade jog Helga Zepp gennem salen med sin store krykke.

Ud af disse processer opstod til sidst begrebet "bæredygtig udvikling" og samtidigt forestillingen om, at det er mennesket, der er årsagen til klimaforandringerne. I 1970-erne var det godt nok endnu ikke den globale opvarmning. Den, der er noget ældre, vil måske kunne huske, at den store menneskeskabte katastrofe dengang var den globale afkøling.

Det påstodes, at vi med vore stadig større byer ændrede planetens refleksivitet – der ville altså kastes mere sollys tilbage, hvilket ville fremkalde en global afkøling. For at modvirke denne burde man i givet fald forsøge at smelte polernes is.

En del af denne bevægelse var også Paul Ehrlich, forfatteren til bogen Befolkningsbomben. I denne bog gør han sig til talsmand for at anvende fødevareknaphed som et middel til befolkningskontrol. Til samme gruppe hørte også John Holden, Barack Obamas videnskabelige rådgiver. Senere stødte også "John" Schellnhuber til, som har rådgivet den tyske regering i klima- og energispørgsmål. Her bør man lige nævne, at Schellnhuber i 2004 modtog den engelske orden Commander of the British Empire (CBE), overrakt personligt af dronningen, da hun besøgte Berlin. Han er også ansvarlig for den pavelige encyklika Laudato Si fra 2014, hvor der er tale om, at menneskets aktiviteter er en belastning for Moder Jord – et virkeligt satanisk og menneskefjendtligt udsagn. På klimakonferencen i København i 2009 erklærede Schellnhuber, at det nu var helt sikkert, at Jorden kun havde kapacitet til at bære mindre end 1 milliard mennesker. Hvordan skal man indskrænke en menneskehed på i dag 7,5 milliarder mennesker med næsten 7 milliarder? Hvordan Bertrand Russel ville gøre det, har vi allerede hørt.

Ud af denne proces, med mange penge og med de samme folk, grundlagdes FN's Klimapanel (IPCC) i 1988. IPCC's mål er at få flest muligt lande til at indgå bindende aftaler om at begrænse deres udvikling, deres ressourcer og deres industrialisering, alt sammen baseret på løgne om kuldioxyd og klimaændringer. Især på mødet i Kyoto i 1994 forsøgte man med alle midler at tvinge landene til at underskrive sådanne bindende aftaler og opgive deres ret til udvikling. Det samme gør sig gældende i den nyeste beretning fra IPCC, der udkom efter det mislykkede klimamøde i Paris i 2015, hvor det stadig ikke var lykkedes at få gennemført de bindende aftaler.

Når De hører i medierne eller læser i artikler, at "over 99 % af alle videnskabsfolk" er enige; når De hører, at man har fastslået, at mennesket vil være skyld i, at næsten alle pattedyrarter vil uddø, og at det vil tage naturen 3 millioner år at komme sig; eller når man ser ophidsende og følelsesbetonede beskrivelser af, hvordan mennesket "ødelægger planeten" – så er alt dette ikke videnskab, men befolkningskontrol, og et døende imperiums desperate forsøg på at bevare sit gamle koloniale system.

Mennesket er ikke noget dyr.

Jeg vil godt komme ind på nogle virkelige videnskabelige kendsgerninger, og dermed er vi ved Lyndon LaRouche, der udtalte, at vi kan øge befolkningspotentiallet, altså vor planets bæredygtighed, til 100 milliarder mennesker eller endnu mere. Grunden til, at dette er muligt, er, at mennesket ikke er noget dyr. Vi er godt nok biologiske væsener, men vi er ikke dyr. Mennesket har en ånd, hvormed det kan udvikle skabende tanker og kreative hypoteser; det kan frembringe nye ideer, der ikke eksisterede før. Nogle af disse er opdagelserne af virkelige, gyldige universelle principper, det vil sige, at de gengiver den måde, som universet rent faktisk fungerer på, hvilket giver os mere magt over og i universet. Intet dyr er i stand til dette.

Lad os betragte ressourceproblemet ud fra dette synspunkt. I århundreder har man hævdet, at ressourcerne er begrænsede. I bogen Grænser For Vækst anvendte man computermodeller, der skulle vise, hvordan fødevarerne bliver sparsommere, hvordan befolkningstallet stiger, hvordan forureningen tiltager, så vi alle går til grunde. Computermodeller, der ekstrapolerer de nuværende forhold, eller rettere sagt en manipuleret beskrivelse af de nuværende forhold, viser, at vi inden for kort tid vil opbruge verdens samlede ressourcer (råstoffer). Men hvad er en ressource? Hvordan defineres en ressource for den menneskelige civilisation? Ressourcer er ikke noget fastlåst. Hvad betød uran for civilisationen for 300 år siden?

Dets eneste nytteværdi var dets smukke gule farve. Ressourcer er kun begrænsede, når man låser teknikken fast på dens nuværende trin. Hvis man forhindrer samfundet i at udvikle sig til teknikkens næste trin, så er ressourcerne begrænsede, og så vil man opbruge de forhåndenværende ressourcer. Ironisk nok er det den måde, at miljø går til grunde på. Miljøforurening opstår, når udviklingen undertrykkes i stedet for at tillade den naturlige fremskridtsproces.

Ressourcer hænger sammen med de universelle principper, som vi fatter med vor ånd og omsætter til nye teknologier. Ved ethvert spring i ånden, som mennesket foretager, forstår vi bedre, hvordan universet fungerer. Vi kan for eksempel tænke på, hvordan den moderne kemi opstod i 1700- og 1800-tallet, eller den atomare revolution sidst i 1800- og først i 1900-tallet. Disse spring definerer og skaber nye ressourcer, der ikke eksisterede tidligere. Sådanne nye ressourcer lader sig ikke forudse i nogen computermode, hvor høj udviklet den end er.

Rækkefølgen af ressourcer betyder ikke blot, at den ene afløser den anden. Der gør sig rent faktisk et ordnende princip gældende i dem, som man kan betegne som energitæthed. Hvor meget brændstof kræves der for eksempel for at forsyne en by som New York med energi i 1 år?

TABEL 1: Energitæthed

Til venstre i tabel 1 ser man energikilderne: en rækkefølge fra træ til kul, råolie (den kemiske revolution med olie) til uran, til deuterium og tritium (den atomare revolution med kernespaltning og kernefusion) og til sidst den fremtidige reaktion mellem stof og antistof. Hvis al den energi, New York forbruger i dag, skulle fremstilles udelukkende ud fra træ, så har man brug for 16 millioner tons træ hvert år. Bruger man kul, er man nede på det halve: 8 millioner tons, ved råolie 5 millioner tons. Hvis New York forsynedes med atomkraft, behøver man 55 tons uran, og med fusionsenergi mindre end 1

tons brændstof.

Hver eneste ny opdagelse giver os tilgang til ressourcer, der repræsenterer et højere energiniveau i universet. Desuden kan vi arbejde med højere energitæthed inden for produktionen og på andre områder. Man kan ikke blot fremstille mere, man kan også skabe nye ting, der ikke var mulige før. Et eksempel herpå er rumfarten. Er der nogen, der tror, at man kan drive en raket med træ eller kul? Prøv engang at forestille Dem en mand, der skovler kul ind bag i raketten! Det er ikke blot en latterlig forestilling, det er fysisk umuligt – lige meget hvor stor raketten er, eller hvor mange fyrbødere der er. En raket skal ikke bare bære sin egen vægt, men også det brændstof, der driver den fremad, medens det forbrænder.

Men vi kommer ikke kun ud i rummet med kemiske brændstoffer. I fremtiden vil vi med nukleare brændstoffer kunne opnå en hastighed, der vil kunne bringe os til Mars på få uger i stedet for måneder som nu.

En ting til: Med den energi, der står til vor rådighed i den nukleare tidsalder, kan vi også ændre selve atomerne. Vi kan frembringe ny materie og give materien nye egenskaber, som den ikke havde tidligere, såsom større fasthed, større varmebestandighed, større bøjelighed. Vi kan frembringe laserlys til at skære i stål med. Med plasmaprocesser lader ethvert materiale sig opløse i sine bestanddele.

Mennesket kan så at sige hele tiden genskabe sig selv på et højere trin.

Hvis vi lige kigger kort på hele verdens samlede energibehov. Hvad betyder det, når vi vil virkeliggøre Verdenslandsbroen? Målet er at overvinde fattigdommen for al fremtid, så at den blot bliver en del af menneskehedens fortid. En afgørende faktor herved er energien.

Figur 2 nederst: Energiforbruget i De forenede Stater (i Watt pro persona), efter energikilder.

Lad os tage energiforbruget i et forholdsvis udviklet land som

USA (figur 2 nederst). Figuren viser forbruget i Watt pro persona. Det er det primære energiforbrug. Det er altså ikke blot den strøm, man forbruger, når man tænder for lyset, det drejer sig om den samlede energi, der forbruges i hele samfundet – energi til opvarmning, til transport, strømforbruget til industri, landbrug og husholdninger. Tager man hele landets samlede energiforbrug og deler det med befolkningsantallet, så ser man, at dette tal er steget støt siden 1775. Hver eneste indbygger i Amerika er altså blevet mere energiintensiv med tiden, og stigningen har også taget til.

Hver gang et nyt teknisk fremskridt har fundet sted, lader det sig erkende ligesom en skygge. I et århundrede forbrændte vi træ for at fremskaffe energi, så kom kul oveni, og dets andel af energiproduktionen steg mere og mere. Så kom de fossile brændstoffer til, hvilket førte til en enorm stigning i energiforbruget pro persona. I figuren ser man foroven en lille rød skive, hvor kerneenergien kommer ind sidst i 50-erne og begyndelsen af 60-erne. Så begyndte energiforbruget pro persona at flade ud og i USA faldt det endda.

Figur 2 øverst: Den forventede udvikling i energiforbruget i De forenede Stater (Watt/person) på præsident Kennedys tid.

Under Kennedys regeringstid foretog man engang en beregning af, hvordan landet ville udvikle sig, når vi udnytter atomenergien og udvikler det industrielle grundlag mere og mere. Så skulle vi allerede være oppe på 16 KW pro person, godt 50 % højere, end vi rent faktisk er (figur 2 øverst). Sådan ville en sund udvikling se ud, i det mindste hvad energispørgsmålet angår.

Lad os så betragte dette problem globalt. Lad os for en gangs skyld antage, at verdens befolkning er steget til omkring 13 milliarder om 50 år, og at hvert eneste menneske har en levested, der er sammenlignelig med De forenede Staters, hvad energiforbruget angår. Dette kræver en forøgelse af energien

pro persona i verden fra de nuværende elendige 2,5 KW/person til omkring 13 KW/person.

Til sammenligning: USA har for tiden godt 10 KW/person og burde egentlig have 15 eller 20 KW; verdensgennemsnittet er 2,5 KW, hvor ganske mange lande endog ligger langt lavere. Men for at bringe 13 milliarder mennesker op på et energiforbrug på 13 KW/person har vi brug for en tidobling af verdens nuværende samlede energiforbrug.

Det betyder, at elektricitetsproduktionen ikke blot må stige i absolutte tal, men at den del af energien, der forbruges som elektricitet også må stige, fordi der vil være betydeligt mere industri i hvert land. Så set ud fra dette synspunkt, må elektricitetsproduktionen vokse til det 15-dobbelte i forhold til det nuværende. Og det vil groft sagt sige, at der i de kommende 50 år må opføres, hvad der svarer til 40.000 nye atomkraftværker på Jorden. Og dette er sandsynligvis lavt sat.

Opførelsen af, hvad der svarer til 40.000 atomkraftværker, betyder i sig selv en ny industriel revolution. Men den vil absolut være mulig.

Verden er underbefolket.

Nogle vil spørge: Hvorfor skal vi gøre det? Ønsker vi virkeligt hundrede milliarder eller endnu flere mennesker på Jorden, sådan som LaRouche har foreslået? Ja, for verden er massivt underbefolket. Mennesket er den eneste art, der er i stand til at opdage universelle principper. Hvis vi gør det, forbedrer vi ikke blot menneskeartens tilstand, men vi øger også anti-entropien, muligheden for at udvikle det omgivende univers. Vi forbedrer biosfæren langt ud over det, den selv er i stand til. For eksempel kan biosfæren ikke nå op til Månen af sig selv. Men mennesket kan bringe liv til andre planeter.

I det næste årti vil mennesket begynde at gøre sig gældende på andre planeter, på Månen og sandsynligvis også på Mars. I løbet af denne proces vil vi støde på paradokser i

videnskaben, der stiller spørgsmål ved vore grundlæggende opfattelser af universets funktion. Så får vi brug for nye hypoteser, nye ideer om nye fysiske principper, som vi ikke engang har nogen anelse om nu, og som endda muligvis vil omstøde alle vore gængse forestillinger om universet. Og deraf vil fremgå en endnu større magt i og over naturen.

Ressourcen for denne uendelige fremskridtsproces er ene og alene menneskeånden. I betragtning af mulighederne i det nye fremspirende mønster over for et gammelt imperium, der har afsløret sig selv med det bedrag, det prøver at pådutte os, tilfalder ansvaret os for at udvikle et nyt mønster for menneskeligt fremskridt.

Og det betyder først og fremmest at udvikle mulighederne for mange nye genier. Vi må skabe betingelser for at disse kan udvikle sig. Det må være slut med den nuværende menneske- og befolkningsfjendtlige politik. Vi må bringe De forenede Stater og Europa til at tilslutte sig de mål, som Kina forfølger med Den nye Silkevej; og mere endnu: virkeliggøre den højere vision om en global renæssance, som Lyndon og Helga LaRouche har virket for i årtier: At forene menneskeheden i en fælles mission for et fælles fremskridt.

Et helt kontinent skal organiseres ind i det nye paradigme.

Den 4. december (EIRNS) – Det centrale spørgsmål i historien lige nu er: Kan vi få USA til at deltage i de igangværende bestræbelser for – på internationalt plan – at organisere et nyt paradigme på linje med Lyndon LaRouches opfordring til et

Nyt Bretton Woods til erstatning for det Britiske Imperiums bankerotte system med plyndring og geopolitik? Som Helga Zepp-LaRouche fremhævede det i dag, er dette det store billede der tegner sig i forbindelse med en vurdering af den strategiske situation efter G20-topmødet i Buenos Aires.

“Hvis man vurderer resultaterne af mobiliseringen for at få en fire-magts aftale mellem USA, Kina, Rusland og Indien for at lancere et Nyt Bretton Woods-kreditsystem, hvilket ville indlede et nyt paradigme for internationale relationer til erstatning for geopolitikken,” udtalte Zepp-LaRouche, “kan man kan sige, at vi stadig befinder os i en dobbelt dynamik.”

På den ene side forsøger kræfterne bag det gamle system løbende at udøve maksimalt pres og skabe forstyrrelser for at forhindre, at det nye system vinder frem. Inden G20-mødet lancerede det Britiske Imperium en dobbelt operation med provokationerne fra ukrainsk side i Sortehavet og en eskalering af angrebene fra den særlige undersøger Robert Mueller på præsident Donald Trump, hvor der blev truffet en aftale om tilståelse med advokat Michael Cohen. “Alt dette var udtænkt for at forhindre topmødet mellem Trump og Putin,” sagde Zepp-LaRouche, “og man kan sige, at det var delvis succesfuldt – men kun delvist.”

De lykkedes at sabotere det planlagte møde mellem Trump og Putin, hvilket i betragtning af de strategiske spændinger virkeligt er uheldigt. Men på den anden side var der positive udviklinger på G20-topmødet, som var af strategisk betydning. G20 burde være det organ, der tager fat på spørgsmålet om faren for et nyt finansielt sammenbrud, og om at opbygge et nyt system – og som naturligvis ikke kunne forventes at gøre det, da der er nogle lande i det, der er ubøjelige modstandere af ethvert nyt system. Men på sidelinjen af G20 fandt mødet mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og USA's præsident Donald Trump sted, et møde, som begge sider betegner som meget succesfuldt.

“Måske endnu vigtigere,” fortsatte Zepp-LaRouche, “var det faktum, at der på Putins anmodning fandt et treparts-møde sted med Xi, Putin og Indiens Modi. Og de var enige om regelmæssigt at holde sådanne møder i RIC- regi (Rusland, Indien og Kina). Det manglende fjerde land er naturligvis USA. Og det er for alvor stadig op til os at organisere for at sikre, at det sker.”

Præsident Trump har klart fornyet sit venskab med Xi, og han tweetede i går også om perspektivet om et møde mellem sig selv, Putin og Xi for at diskutere spørgsmålet om strategisk stabilitet. “Så det er klart hans hensigt,” sagde Zepp-LaRouche. “Men det betyder ikke nødvendigvis, at alle i hans administration er af den opfattelse.” Hele det britiske apparat forbliver i offensiven for at forhindre en sådan firemagts-forståelse for enhver pris.

“Der er ingen måde hvorpå det nuværende system kan fortsætte. Faren for et økonomisk sammenbrud, som vil føre til kaos, der atter vil føre til krig, vil absolut hele tiden være til stede, indtil systemet er udskiftet,” sagde Zepp-LaRouche. Hun pegede på Schiller Instituttets kommende konference i USA i februar som en lejlighed, hvor Lyndon LaRouches politik for et nyt globalt økonomisk system vil blive drøftet, med tanke på behovet for en klassisk kulturel renæssance som en del af det.

USA må på denne måde være internationalt orienteret med henblik på at arbejde sammen med Kina, Rusland, Indien og andre nationer for disse politikker. Dette er ikke en ny eller fremmed ide, understregede Zepp-LaRouche. Dette er selve den basis, hvorpå USA blev grundlagt: at gøre godt for andre. Det er arven fra Franklin, Quincy Adams, Lincoln, FDR og mange andre. Og det er det der gør Lyndon LaRouche til indbegrebet af en amerikaner.

Der er et helt kontinent, som skal organiseres ind i det nye paradigme, konkluderede Zepp-LaRouche. “Det store spørgsmål i historien lige nu er: Kan vi få USA til at ændre sig på denne

måde? Vi kan gøre forskellen.”

Optrap! Byg videre på resultatet af G20-topmødet

Der fremkom to væsentlige fremskridt på G20-topmødet i Buenos Aires og de mange møder der blev afholdt på dets sidelinje

1. Præsident Donald Trump og præsident Xi Jinping afholdt i forbindelse med middagsspisning et møde, der genoprettede deres personlige forhold som det primære ved udformningen af relationerne mellem USA og Kina, et møde som begge parter beskrev som “særdeles succesfuldt”. Dette danner grundlag for at gå videre med de ventende, afgørende spørgsmål, som planeten står overfor: samarbejde om at skabe et nyt paradigme med en fælles fremtid for hele menneskeheden.
2. Lederne for Rusland (Vladimir Putin), Indien (Narendra Modi) og Kina (Xi Jinping) mødtes, hvor den russiske præsident Putin udsendte en opfordring til denne trilaterale RIC-alliance om at genoptage dens afgørende rolle i “det fælles arbejde med nøglespørgsmål vedrørende den økonomiske dagsorden.” Husk på at RIC blev udtænkt af Ruslands Jevgeny Primakov, der som [russisk] premierminister i 1998-1999 forsøgte at arbejde sammen med daværende præsident Bill Clinton om en global økonomisk omorganisering, som Clinton havde diskuteret med sådanne termer som at skabe “en ny international finansiell arkitektur.” Husk også på at dette tidligere lovende samarbejde mellem USA og Rusland

blev afskåret af britiske krigsprovokationer i Serbien, og af den britiske efterretningstjenestes berygtede Monica Lewinsky-operation, og deres forsøg på at dømme og afsætte præsident Clinton ved en rigsretssag – ligesom briterne i dag lancerede Ukraine-provokationen og Muellers tilståelsesaftale med advokat Michael Cohen, for at trække tæppet væk under Trumps planlagte møde med Putin.

Helga Zepp-LaRouche kommenterede i dag, at i betragtning af dette koordinerede dobbeltløbende britiske angreb faldt G20-topmødet forholdsvis godt ud, selv om det var skrækkeligt, at mødet mellem Trump og Putin ikke kunne holdes. I lyset af det kaos, som briterne har sluppet løs på den internationale scene, må de to nævnte resultater – mødet mellem Trump og Xi samt genoprettelsen af RIC – siges at være et moderat positivt resultat af G20-topmødet.

Vi må nu bygge videre på disse resultater og presse på med den påkrævede politik for global økonomisk reorganisering, som Lyndon LaRouche på banebrydende vis har udviklet over de seneste 50 år, og som nu begynder at tage form i forbindelse med Bælte og Vej-Initiativet.

Begge parter siger, at mødet mellem Trump og Xi var særdeles vellykket

Den 2. december, 2018 (EIRNS) – De officielle og halvofficielle udtalelser, der kommer ud fra både Det Hvide

Hus og Kina karakteriserer mødet med middagsspising mellem præsidenterne Trump og Xi som meget vellykket.

Ifølge den officielle erklæring fra Det Hvide Hus, udtalte præsident Trump: "Dette var et fantastisk og produktivt møde med ubegrænsede muligheder for både USA og Kina. Det er en stor ære for mig at arbejde sammen med præsident Xi."

Xinhua rapporterede, at "den kinesiske præsident Xi Jinping og hans amerikanske modpart Donald Trump holdt et "meget vellykket møde" her i lørdags, og nåede frem til en vigtig konsensus og enedes om ikke at indføre nye tariffer."

Ifølge den officielle erklæring fra Det Hvide Hus, har "præsident Trump indvilget i, at han den 1. januar 2019 vil holde toldtariffen på produkter til 200 milliarder dollar på en 10 % sats, og ikke hæve den til 25 % på dette tidspunkt. Kina vil acceptere at købe landbrugs-, energi-, industrielle og andre produkter fra USA for et endnu ikke aftalt, men meget væsentligt beløb, for at mindske handelsbalancen mellem vore to lande. Kina har indvilget i at begynde at købe landbrugsprodukter fra vores landmænd med det samme. Præsident Trump og præsident Xi har aftalt straks at indlede forhandlinger om strukturelle ændringer med hensyn til tvungen beskyttelse af intellektuel ejendomsret ved teknologioverførsel, ikke-toldmæssige handelshindringer, cyber-indtrængen og internettyveri, tjenesteydelser og landbrug. Begge parter er enige om, at de vil bestræbe sig på at få denne overenskomst afsluttet inden for de næste 90 dage. Hvis parterne i løbet af denne periode ikke er i stand til at nå til enighed, hæves tariffene fra 10 % til 25 %."

På vej tilbage til USA sagde Trump ifølge CNBC: "Det er en utrolig aftale. Den går helt sikkert – hvis det sker – går den over i historien som en af de største aftaler, der nogensinde lavet."

I en tidligere erklæring fra Det Hvide Hus sagde præsident

Trump, at Kina nu vil købe "en enorm mængde landbrugs- og andre produkter" fra USA. "Det har en utrolig positiv indvirkning på landbrugssektoren, hvilket vil sige landbrug, industrielle produkter, computere, alle typer af produkter," sagde Trump til journalister.

Trump sagde også: "Hvad jeg agter at gøre er at holde tilbage på told-tariffer. Kina vil åbne op. Kina slipper for tariffer. I ved Kina har lige nu store handelshindringer, idet der er større toldmæssige og også større ikke-toldmæssige hindringer, som er brutale."

Xinhua rapporterede: "Xi sagde, at det på økonomiske og handelsmæssige spørgsmål er meget normalt, at de to lande har nogle uenigheder inden for økonomi og handel, og tilføjede at nøglen til at håndtere deres forskelligheder på en ordentlig måde er at udarbejde en løsning, der er acceptabel for begge sider i en atmosfære af gensidig respekt, jævnbyrdighed og gensidig fordel.

"De var enige om ikke at pålægge nye tillægstariffer, og instruerede de økonomiske teams på begge sider om at fremskynde forhandlinger om fjernelse af alle tillægstariffer, og nå frem til en konkret aftale, der er gensidigt fordelagtig og 'win-win'."

De to parter enedes også om at træffe foranstaltninger til at håndtere krisen omkring fentanyl, der har forårsaget en stor sundhedskrise i USA. Udtalelsen fra Det Hvide Hus lyder: "Hvad vigtigt er, har præsident Xi i en vidunderlig humanitær gestus indvilget i at betegne Fentanyl som et kontrolleret stof, hvilket betyder, at mennesker der sælger fentanyl til USA vil være underlagt maksimal straf under kinesisk lov."

Xinhua bemærkede også, at præsident Xi rejste spørgsmålet om Taiwan, og at præsident Trump gentog den amerikanske tilslutning til en politik om ét Kina.

Indædt kamp om Trumps præsidentembede: Dershowitz mener Mueller-rapporten vil være politisk ødelæggende

Den 25. november (EIRNS) – I dag, på ABC's »Face the Nation«, sagde Alan Dershowitz, en hyppig forsvarer af præsident Trump på vegne af den amerikanske forfatning, at Robert Muellers særlige undersøgelsesrapport vil være designet til at være »politisk ødelæggende« for præsidenten, og at den kan være lige på trapperne, mens det Hvide Hus allerede arbejder på et mod svar. Dershowitz oplyser videre, at Mueller ikke vil rejse sigtelse mod præsident Trump, men at præsidenten kan risikere at ende i retslige problemer på grund af flere samtidigt igangværende undersøgelser i New Yorks sydlige retskreds af hans økonomiske forhold. Disse undersøgelser er blevet koordineret med Muellers dybtgående undersøgelse. Dershowitz antydede, at Mueller ville strukturere hans rapport til at være så skadelig som muligt for Trump, for at give grobund til at indlede en rigsretssag i Repræsentanternes Hus. Ifølge Dershowitz vil både Mueller-rapporten og præsidentens svar blive offentliggjorte.

I slutningen af afsnittet henviste Dershowitz og andre til de snesevis af forseglede anklager, der findes på retslisten ved distriktsdomstolen for »District of Columbia« (en højesteretsdomstol i Washington, D.C. – red.). En af disse forseglede anklager, er det blevet afsløret for nylig, hidrører grundlæggeren af WikiLeaks, Julian Assange, som tilsyneladende vil blive retsforfulgt for at offentliggøre sandfærdige oplysninger om Hillary Clinton og John Podestas forræderi ved det sidste valg. Med de nært forestående møder

mellem præsident Xi, Putin og Trump i Argentina, og med Trumps sejr i Senatet ved midtvejsvalget, er det klart, at briterne og deres amerikanske allierede som rasende forsøger at afsætte Trump fra præsidentembedet, før han når at gennemføre nogen form for større ændringer af »City of London«s globale frihandelssystem med flydende valutakurser, et dødsdømt system, der nu bevæger sig på kanten af sammenbrud.

LaRouche PAC og EIR har gentagne gange fremhævet, at angrebene på Trumps præsidentembede og kandidatur oprinder i Storbritannien. Både det, at Trump blev valgt i 2016, og det, at han beholdt et flertal i Senatet, afspejler en massestrejkebevægelse af internationale dimensioner mod det mislykkede »globalistiske« imperie-system med dets evige krige og nedskæringer mod befolkningen, hvilket især kunne ses i Frankrig i den forløbne uge. Derfor lancerede briterne deres informationskrigs-kampagne mod Trump, i samarbejde med deres aktiv Barack Obama, hans efterretningschefer James Comey, James Clapper og John Brennan samt det demokratiske parti drevet til vanvid af sit identitetspolitiske trossystem, hvormed det manipuleres. Derfor blev Robert Mueller, den umoralske anklager mod Lyndon LaRouche m.fl., og lederen af mørklægningen af den britisk-saudiske rolle i forbindelse med 11. september 2001, valgt til at være juridisk lejemorder, og derfor slesker medierne, der nu næsten fuldstændigt er slaver af de svigtende elitors behov for psykologisk krigsførelse, sådan for ham.

I modsætning til dem, der har utopiske drømme om Mueller-undersøgelsens pludselige afslutning, har vi understreget, at dette er en kamp til stregen: Enten går Mueller og hans venner ned, eller Trump går ned. Hvis Demokraterne deltager i dette britiske angreb, frem for at arbejde sammen med præsidenten om et reelt økonomisk opsving og om fremskridt, vil den efterfølgende katastrofe tillægges dem, ligesom præsident Trump hævdede i sin analyse af midtvejsvalget.

I de seneste dage har der været rygter fra den britiske presse, som tyder på at man frygter, at frigivelsen af hemmeligstemplede dokumenter, der afslører pressens rolle i

det igangværende kup i USA, kunne være nær. Den britiske avis »The Telegraph« rapporterede om, hvordan britiske efterretningsfolk og deres lakajer i det amerikanske etablissement fører en intens lobbykampagne for at forhindre Trump i at frigive dokumenter, der afslører den britiske rolle. Vi er af den meget faste overbevisning, at præsidenten straks bør frigive dokumenterne vedrørende Steele-dossieret, FISA-kendelserne og de britiske operationer mod Trumps kampagnefolk på britisk jord, som nu er i hans hænder. Han bør også frigive alle dokumenter, der anviser årsagerne til, at han var målet for briterne og deres lakajer i Obama-administrationen i dette angreb på USA, hvilket ville forsyne det amerikanske folk med ammunitionen til at gøre en ende på Robert Mueller og hans allierede.

Video: Verden efter det amerikanske midtvejsvalg: Glass/Steagall-bankopdeling og et nyt Bretton Woods kreditsystem kan udvikle den nye Silkevej til Verdenslandbroen

Schiller Instituttet og EIR tidsskrift (Executive Intelligence Review) holdte et seminar for diplomater og andre i København den 29. november 2018.

The Schiller Institute and EIR magazine (Executive

Intelligence Review) held a seminar for diplomats and others on November 29, 2018.

Ordstyrer/moderator: Tom Gillesberg: formand for Schiller Instituttet i Danmark, Bureauchef for Executive Intelligence Review i København

Moderator: Tom Gillesberg: chairman of The Schiller Institute in Denmark, Copenhagen bureau chief for Executive Intelligence Review

1. del: Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen:

Hussein Askary: Vestasienkoordinator for Schiller Instituttet and Executive Intelligence Reviews arabiske redaktør, medforfatter af den nye specialrapport

Part 1: The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge:

Hussein Askary: West Asia Coordinator for the Schiller Institute and Executive Intelligence Review's Arab desk editor, co-author of the new special report

2. del: Verden efter det amerikanske midtvejsvalg:

Helga Zepp-LaRouche: grundlægger og international formand for Schiller Instituttet, formand for det tyske politiske parti Bürgerrechtsbewegung Solidarität (BüSo), medforfatter af Schiller Instituttets nye specialrapport (via live video)

Part 2, The world after the U.S. mid-term elections:

Helga Zepp-LaRouche: founder and international president of The Schiller Institute, chairman of the German political party Civil Rights Solidarity (BüSo), co-author of The Schiller Institute's new special report (via live video)

3. del: Hvorfor Glass/Steagall-bankopdeling og et Nyt Bretton Woods kreditsystem er nødvendigt for at undgå et nyt

finansielt sammenbrud:

Paul Gallagher: EIR's økonomi redaktør

Part 3: Why Glass-Steagall Bank Separation and a New Bretton Woods Credit System is Necessary to Avoid a New Financial Crash:

Paul Gallagher: EIR's economics editor

Read about the seminar in English under the Danish text.

Om seminaret:

Resultatet af midtvejsvalget i USA kan give præsident Trump mulighed for at tilslutte sig andre internationale ledere med henblik på at implementere Schiller Instituttets omfattende program for fred gennem økonomisk udvikling, men dette vil kræve beslutsomme handlinger. De seneste bankskandaler i Danmark og resten af Europa, herunder Danske Banks hvidvaskning af penge i Estland, og det faktum, at nogle af Europas største banker var involveret i at plyndre massive beløb fra landes statskasser gennem skattetænkning i aktieudbytte, er kun en indikation på, at der er noget systemisk råddent i det transatlantiske banksystem centreret i City of London og Wall Street.

Den større fare er, at der er mange tegn på et kommende nyt finansielt sammenbrud, der vil blive værre end det i 2008. Selv IMF har i deres "Stabilitetsrapport for Global Finans oktober 2018: Ti år efter den globale finansielle krise: Er vi mere sikre?" advaret om, at "store udfordringer for at forhindre en ny stor depression truer verdensøkonomien." Rapporten understreger den kæmpestore boble af virksomhedsgæld, og at pengestrømmen ud af "emerging markets",

skaber stor ustabilitet. Derudover kan vi tilføje den gigantiske derivatboble, som en af de mange tikkende bomber under det finansielle system.

Og alligevel dukker de, i takt med at det gamle paradigme i det Londonbaserede finansielle og unipolære geopolitiske system kolliderer, et nyt paradigme for international fysisk-økonomisk udvikling op, i kølvandet på Kinas Bælte & Vej-Initiativ (BRI), Den Nye Silkevej og tilhørende kreditmekanismer, som over 100 land allerede deltager i.

Hvis et sammenstød mellem disse to tektoniske plader ikke skal ende i krig, hvilket der er en reel fare for, skal den omfattende plan, der foreslås af Schiller Instituttets, vedtages. Vi opfordrer præsidenterne Trump, Putin, Xi og premierminister Modi til at lave aftaler om at gennemføre den på deres kommende topmøder.

1. Den Nye Silkevej:

Danmark og de lande i Europa – samt alle andre, herunder USA, – som ikke allerede er fuldt engageret i opbygningen af Den Nye Silkevej, bør blive det. BRI baserer sig i vid udstrækning på principper defineret af Lyndon LaRouche, den amerikanske økonom og statsmand, og promoveres af hans kone Helga Zepp-LaRouche, kendt som "Silkevejsdamen." Schiller Instituttets nye rapport: "Den Nye Silkevej bliver til Verdens-andbroen, bind II: En fælles fremtid for menneskeheden", er et omfattende overblik over projektets fremskridt og principper.

2. Glass/Steagall-bankopdeling og Lyndon LaRouches fire love:

Lyndon LaRouches fire love er designet til at undgå en økonomisk krise og tilvejebringe kredit for den produktive økonomi: 1. Vedtag Glass/Steagallbankopdeling, som rent faktisk vil sætte banksystemet under konkursbehandling; 2. Skab nationale kreditter ; 3. Brug kreditterne til at øge den fysiske økonomis produktivitet og energigennemstrømningstæthed, herunder bygning af moderne

infrastruktur; og 4. start hasteprogrammer for videnskabelige projekter, især fusionsenergi og rumprogrammer.

Aktivister fra Schiller Instituttet i Danmark er for berømte for deres valgkampagne i 2011 for en Glass/Steagall-bankopdeling, som for nylig blev drøftet på Deadline på DR2 den 20. oktober 2018, som et historisk fortilfælde for håndtering af bankkriser (<https://www.dr.dk/tv/se/deadline/deadline-9/deadline20181020?queryhash=!%2F00%3A16%3A03>)

3. Et nyt Bretton Woods kreditsystem:

Opret en fire-magts alliance mellem USA, Rusland, Kina og Indien for at etablere et nyt internationalt Bretton Woods kreditsystem til finansiering af økonomisk udvikling, som alle lande kan deltage i.

Vi håber, at du vil være i stand til at deltage for at diskutere dette unikke perspektiv og udsigterne for dets gennemførelse.

Schiller Instituttets Special Rapport

“The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge Volume II: A Common Future for Humanity”

er tilgængelig for køb før eller efter konferencen.

Klik her for den detaljerede indholdsfortegnelse og den fulde introduktion til rapporten.

Her er den korte version:

I. INTRODUKTION, inklusive A Shared Future for Humanity, Helga Zepp-LaRouche

II. PRINCIPPER FOR FYSISK ØKONOMI

III. RAPPORTER OM FREMSKRIDT

IV. DET TRANSATLANTISKE OMRÅDE ER VED EN SKILLEVEJ

V. UDEN LAROUCHES 'FIRE LOVE,' VIL FINANSIELT SAMMENBRUD BETYDE KAOS

VI. DE NÆSTE 50 ÅR

Pris: Trykt udgave 500 kr. (ved afhentning); 550 kr. hvis den skal sendes med bpost; 580 kr. for dag-til-dag-forsendelse.

Som pdf-fil: 300 kr.

Tel: 53 57 00 51 eller 35 43 00 33.

E-mail: si@schillerinstitut.dk

Betaling til Schiller Instituttet i Danmark Home banking: 1551-5648408 Giro: 564-8408 eller kontant betaling ved seminaret.

Hjemmesider:

Dansk: www.schillerinstitut.dk

Engelsk: www.schillerinstitute.com www.larouchepub.com
www.larouchepac.com

Andre sprog: [Klik her](#)

English:

About the seminar:

The result of the mid-term election in the U.S. can give President Trump the leeway to join other international leaders in implementing The Schiller Institute's comprehensive program for peace through economic development, but this will require decisive action.

The latest bank scandals in Denmark and the rest of Europe, including Danske Bank's money laundering in Estonia, and the fact that some of Europe's biggest banks were involved in looting massive amounts of tax money from many countries through dividend arbitration (Cum-ex), is but an indication that there is something systematically rotten in the City of London/Wall Street centered trans-Atlantic banking system.

The larger danger is that there are many signs of a coming new financial crash, bigger than 2008. Even the International Monetary Fund (IMF) has warned that "large challenges loom for the global economy to prevent a second Great Depression," in their Global Financial Stability Report October 2018: A Decade after the Global Financial Crisis: Are We Safer? The report underlines the corporate debt bubble, and that money streaming out of "emerging markets" is causing great instability. In addition, we can add the gigantic derivatives bubble, as one of the many ticking bombs under the financial system.

Yet, as the old paradigm of the London-based financial and unipolar geopolitical system is collapsing, a new paradigm for international physical economic development is emerging, spearheaded by China's Belt & Road Initiative (BRI), the New Silk Road, and associated credit mechanisms, with 100 countries now participating.

If this clash of two tectonic plates is not to end in war, which is a real danger, the comprehensive plan proposed by The Schiller Institute has to be adopted, and we urge presidents Trump, Putin, Xi, and Prime Minister Modi, to make agreements to implement them at their upcoming summit meetings.

1. The New Silk Road:

Denmark, and those countries in Europe, and all others, including the U.S., which are not already fully engaged in building the New Silk Road, should do so. The BRI is based, to a large degree, on principles defined by Lyndon LaRouche, the American economist and statesman, and campaigned for by his wife Helga Zepp-LaRouche, known in China as “The Silk Road Lady.”

The Schiller Institute’s new report “The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge, Volume II: A Common Future for Humanity,” is a comprehensive overview the project’s progress and principles.

2. Glass-Steagall bank separation and Lyndon LaRouche’s Four Laws:

Lyndon LaRouche’s Four Laws are designed to avoid a financial crash and provide credit for the productive economy: 1. adopt Glass-Steagall bank separation which will, in effect, put the banking system through bankruptcy reorganization; 2. Create national bank credit; 3. Use the credit to increase the productivity and energy-flux-density of the physical economy, including building modern infrastructure, and; 4. start science-driver crash programs, especially for nuclear fusion energy and the space program.

The Schiller Institute in Denmark is famous for its 2011 election campaign for Glass-Steagall bank separation, the which was recently discussed on DR2’s Deadline on October 20, 2018, as an historical parallel on how to respond to bank crises.

(<https://www.dr.dk/tv/se/deadline/deadline-9/deadline-20181020?queryhash=!%2F00%3A16%3A03>)

3. A New Bretton Woods credit system:

Establish a four-power alliance between the U.S., Russia, China and India to establish a New Bretton Woods international credit system to finance economic development, open for all countries to join.

We hope that you, or another diplomat, will be able to attend, in order to discuss this unique perspective, and the prospects for its implementation.

The Schiller Institute's Special Report
The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge
Volume II: A Common Future for Humanity
is available for purchase before, or at the seminar.

[Click here](#) for the detailed Table of Contents and the full introduction to the report.

Here is the short version:

I. INTRODUCTION, including A Shared Future for Humanity, Helga Zepp-LaRouche
II. PRINCIPLES OF PHYSICAL ECONOMY
III. PROGRESS REPORTS
IV. TRANS-ATLANTIC AT THE CROSSROADS
V. WITHOUT LAROUCHE'S 'FOUR LAWS,' FINANCIAL CRASH MEANS CHAOS
VI. MOVING 50 YEARS AHEAD

Order information:

Price:

Printed: pickup: 500 kr.; regular mail: 550 kr.; quick mail: 580 kr.

Electronic pdf: 300 kr.

Tel: 53 57 00 51; 35 43 00 33, si@schillerinstitut.dk

Payment to The Schiller Institute in Denmark

Home banking: 1551-5648408

Giro: 564-8408

Or cash payment at, before or after the seminar

Homepages:

Danish: www.schillerinstitut.dk

English: www.schillerinstitute.com

www.larouchepub.com

www.larouchepac.com

Other languages: [Click here](#)

Den æstetiske uddannelse af mennesket er den eneste løsning

Den 21. november (EIRNS) – Efter næsten 50 års britisk økonomisk frihandel påtvunget USA og Europa er hele konstruktionen nu ved at kollapse. Troværdige studier viser, at den faldende levestandard i Frankrig, Italien, Grækenland og i stigende grad selv i Tyskland, har skabt betingelserne for en udvikling af massestrejker i protest mod den ekstreme fattigdom. FN's særlige rapportør vedr. ekstrem fattigdom og menneskerettigheder Philip Alston udsendte en rapport om den britiske økonomi, som sagde, at det er »åbenlyst uretfærdigt«, at så mange britere lever i fattigdom. »Dette er indlysende,« skrev han »for enhver, der åbner øjnene for at se den enorme forøgelse af fødevarebanker og køerne af ventende udenfor, de

sovende hjemløse i gaderne, forøgelsen af hjemløshed, følelsen af dyb fortvivlelse, der har ført til, at selv regeringen udpeger en minister for selvmordsforebyggelse, og til, at civilsamfundet laver dybtgående indberetninger om uhørt ensomhed og isolation.« Mens infrastrukturens sammenbrud har skabt betingelserne for katastrofale brande og oversvømmelser, der ødelægger jorden, og mens den grundlæggende infrastruktur i mange af vores større byer smuldrer, vurderes det nu, at en tredjedel af befolkningen i USA ikke kan tilvejebringe deres basale leveomkostninger. Over 134.000 mennesker er hjemløse alene i Californien. Og nu er den finansielle boble på bristepunktet, i en tilstand, der er langt værre end den, der førte til nedbruddet i 2008.

Da Richard Nixon »trak stikket« – som Lyndon LaRouche formulerede det – på Bretton Woods-systemet i 1971, hvilket tillod spekulanterne at skabe ravage på valuta- og råvaremarkederne, indrømmede Nixon, at han havde forladt det Amerikanske System og udtalte: »Jeg er nu en Keynesiansk økonom.« Maastricht-traktaten i 1992 påbegyndte processen med at afskaffe europæiske nationers suverænitet ved at oprette et system i Bruxelles af ikke-folkevalgte oligarker, for at diktere politik, udelukkende med ansvar overfor »City of London«.

LaRouche advarede ved enhver given lejlighed om, at afvisningen af det Amerikanske System – af Alexander Hamilton, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt – til fordel for den Britiske Model med »frihed« for Wall Street og »City of London« til at plyndre den virkelige økonomi, uundgåeligt ville føre til global depression og global krig. Menneskeheden står nu over for disse farer i nær fremtid. LaRouche fremlagde også den nødvendige løsning: At vende tilbage til den politik, der sidst blev set under Roosevelts Bretton Woods-system, med faste valutakurser og kredit til udvikling, Glass-Steagall-reformen af banksystemet, nationale pengeinstitutter til at skabe kredit til infrastruktur og agro-industriel udvikling,

og at udvide grænserne for menneskelig viden, både inden for videnskab og kunst. Denne positive mulighed er også inden for vores rækkevidde i dag.

Om blot ni dage vil Præsident Donald Trump afholde topmøder med henholdsvis præsident Vladimir Putin og præsident Xi Jinping i Argentina. Mens flere af hans ministre og rådgivere næsten dagligt udsteder fordømmelser af både Rusland og Kina, er Trump optimistisk med hensyn til etableringen af venlige relationer med begge. Efter næsten at have overvundet det falske »Russiagate«-kupforsøg mod sig, der drives af Robert Mueller på vegne af MI6, og samtidig have overvundet Demokraternes indsats for at overtage senatet, for at kunne gennemføre en rigsretssag mod ham, viser Trump initiativ til at gøre disse topmøder til et vendepunkt for Amerika og for Verden. Hvorvidt han lykkes med det, afhænger i høj grad af det amerikanske folk, som han nåede direkte ud til gennem sine forbløffende 45 masse-møder i offentligheden før midtvejsvalget i november 2018, og dets vilje. Til gengæld er kapaciteten i Trumps enorme populære støttebase til at påvirke menneskehedens fremtid stadig under en udvikling, der afhænger af niveauet af »æstetisk dannelse« (som Friedrich Schiller bruger det begreb) af en befolkning, der ellers er blevet nedbrudt af økonomisk afsavn, kulturelt forfald, narkotika og den afskyvækkende voldelige og perverse »underholdning« prasket på befolkningen af Wall Street og Hollywood.

Helga Zepp-LaRouche kommenterede på denne dybe krise i dag, efter at være blevet orienteret omkring, hvordan fattigdom og kaos spreder sig i Europa og USA: »Dette minder mig om Comecons sidste dage« sagde hun »da infrastrukturen og det økonomiske systems kerne kollapsede. Der er ingen anden løsning, end at USA indleder et samarbejde med Rusland og Kina. Uden Rusland og Kina kan der ikke være noget »New Bretton Woods«, og USA og Europa kan heller ikke fuldt ud deltage i den eneste operation, der udtrykker håb om fred gennem udvikling: Bælte og Vej Initiativet.«

Reflekterende over skønheden i Schiller Instituttets kor- og orkesterkoncert i NYC, der fejrede Friedrich Schillers 259. fødselsdag på Manhattan sidste søndag med musik af Beethoven, Brahms, Bach og Afro-amerikanske spirituals sammen med poesi og prosa af Schiller og Shakespeare, bemærkede Zepp-LaRouche: »Den eneste løsning ligger i menneskets æstetiske uddannelse. Dette blev anerkendt af Schiller, af Konfutse, af Lessing – det er det eneste middel.« En optagelse af koncerten, der fandt sted i den smukke St. Bartholomews Kirke på Park Avenue og blev opført ved den videnskabelige kammertone på A = 432 Hz, vil snart være tilgængelig til international distribution.

Storbritanniens ‘Integrity Initiative’ afslører det Britiske Imperiums hånd bag provokationen i Ukraine

Den 27. november (EIRNS) – Den ledende artikel i går på hjemmesiden for “Integrity Initiative”, der for nylig blev afsløret som en propaganda-operation kørt af britisk efterretningstjeneste, er en opfordring til krig mod Rusland for alle i Vesten, som nægter at deltage i denne krig, hvor den ukrainske provokation i det Asovske Hav bruges som påskud for krig. Forfatteren er *The Economists* tidligere chefredaktør for russiske anliggender, Edward Lucas, der har et upåklageligt skudsmål som Imperiets talsmand imod systemet med nationalstater, der opstod af den Westfalske Fred, og som længes efter krig mod Rusland.

Umiddelbart efter denne opfordring til krig er der en erklæring udstedt af Integrity Initiative samme dag, den 26. november, hvor man erkender, at de nyligt lækkede dokumenter, der afslører det som et skalkeskjul for britisk efterretningstjeneste, er sande. Det hedder sig, at (1): dets "finansiering for 2017 og 2018 blev ydet af et tilskud fra Storbritanniens Udenrigs- og Commonwealth Office"; og (2): at dokumenterne vedrørende dets operationer, der er lækket af 'Anonymous' i de seneste dage, er legitime, selv om det "ikke med sikkerhed kan siges om [dokumenterne] alle er ægte, eller om de indeholder falsk materiale."

Det er så dette 'foretagende', der offentliggjorde Lucas' krigsråbs-artikel, med overskriften "Vesten fejler atter en test fremsat af russisk aggression". Lucas foreslår, at Ruslands reaktion på Ukraines provokation ses som en parallel til Nazi-Tysklands angreb på Polen i 1939, og at Rusland, i overensstemmelse hermed, imødegås med "kinetiske, symbolske og økonomiske foranstaltninger." Han foreslår sådanne reaktioner som at sende en NATO-flotille til Ukraines havn Mariupol i det Asovske Hav; øge den militære bistand fra Vesten til Ukraine; indføre et midlertidigt forbud mod officielle og erhvervsmæssige visa for russere samt foranstaltninger til at afskære Rusland fra adgang til det vestlige finansielle system."

Lucas klager over, at vestlige nationer og endog NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg i stedet opfordrer til tilbageholdenhed og nedtrapning fra begge sider, i modsætning til Canada, som dansede til Hendes Majestæts pibe, og fordømte Rusland som aggressor.

Lucas er mest foruroliget over præsident Donald Trumps manglende reaktion overfor Rusland. "Mest bekymrende af alt (bekymrende for os og yderst glædeligt for Rusland) er, at der ikke kom nogen umiddelbar reaktion fra USA," klager han. Lucas gør det klart, at den britiske efterretningstjeneste vil aktivere sine aktiver/målpersoner i den amerikanske Kongres,

idet det bemærkes, at den amerikanske reaktion” kan blive bedre. Der tales om flere sanktioner. I USA vil Kongressen have noget at skulle sige i den sag... ”

Blot to uger tidligere skrev Lucas en artikel udgivet af folkene på “Integrity” den 19. november, hvori han rablede: “Det er på tide at droppe den fiktion, at Rusland og Kina er normale lande, med hvilke vi kan have et normalt diplomati. De bør ses som slyngelstater, beslægtet med Nordkorea eller Iran.”

Advarsler om krak af virksomhedsgæld tager til; aktier og obligationer falder

Den 20. november (EIRNS) – En række af advarsler om et ‘blowout’ af markedet for gearede virksomhedslån på \$3.5 billioner kommer samtidig med en tiltagende nedgang på aktiemarkederne internationalt, og med en kraftigt faldende økonomisk vækst i hele Europa og De Forenede Stater.

De meget højtlydende advarsler begyndte med årsrapporten udgivet af Bank of International Settlements i juli. Den blev fulgt op af Bank of England i oktober – på et tidspunkt hvor dens direktør, Mark Carney, igen advarede om, at en “hård Brexit” for alvor kunne destabilisere de finansielle derivatmarkeder – og derefter IMF’s tydelige advarsel på “IMF-bloggen” den 12. november om en forværring på markederne for virksomhedsobligationer. Senator Elizabeth Warren skrev den 14. november til de fem vigtigste amerikanske bankregulatorer:

“Jeg er bekymret over, at markederne for de store gearede virksomhedslån udviser mange af de samme karakteristika som ‘subprime’ realkreditmarkedet før 2008.” Og Janet Yellen, den tidligere formand for Federal Reserve, gav d. 25. oktober et interview til *Financial Times*, hvor hun pegede på en “kæmpestor forringelse” i udlånsstandarder på de gearede lånemarkeder. Hun advarede om, at disse lån snart kunne forårsage konkurser for et stort antal virksomheder, og derved forvandle en økonomisk nedtur til noget meget værre. Hun sagde, at “belært af krisen i 2008 må man indse: Det er ikke bare et spørgsmål om hvad banker gør i retning af at skade sig selv; det er det de gør, der kan skabe risici for hele det finansielle system.”

Uagtet at der er blevet udstedt for 1,5 billioner \$ i gearede virksomhedslån i 2017-18, og markedet i USA er steget brat til 1,3 billioner \$, har [de nuværende] amerikanske regulatorer ingenting sagt om dette. Men siden 1. oktober er renten på markederne for ‘dårlig gæld’ (gearede lån, uønskede obligationer) omsider begyndt at bevæge sig opad. Den gennemsnitlige rente i Bloomberg Barclays ‘U.S. Corporate High Yield Total Return Index’ er steget fra 6,2% til 7,2% i løbet af 45 dage. De lavere klasser af dårlig gæld, som “CCC”, er i gennemsnit steget fra 8,8% til 10,8% i samme periode.

Det betyder, at de midler, der forlader de transatlantiske aktiemarkeder i takt med at de falder, ikke går ind på obligationsmarkederne, men går til finansielt set “sikre nødhavne” på det store amerikanske finansmarked – og der er renten faldet næsten 0,25% på en måned. Faldende aktieværdier bliver anført af FAANG (Facebook, Apple, Amazon, Netflix, Google) teknologiaktier, på trods af at disse virksomheder tilbagekøber deres egne aktier i rekordfart, 115 milliarder dollars fra januar til september for disse fem alene.

Bag dette begyndende krak har den underliggende amerikanske økonomi nu sluttet sig til den europæiske med hensyn til opbremsning. Den amerikanske industriproduktion, der voksede

med 0,4%/måned i juni, er faldet 4 måneder i træk, til 0,1% vækst i oktober. Amerikanske reallønninger faldt igen i oktober. For produktions- og ikke-tilsynsførende arbejdere, faldt både den gennemsnitlige timeløn og de gennemsnitlige ugelønninger reelt med 0,1% i oktober. Også boligbyggeriet flopper; bygning af enfamiliehuse er i oktober faldet i tre på hinanden følgende måneder i lighed med udstedelse af byggetilladelser. Salget af enfamiliehuse har også været faldende igennem efteråret. En årrække med 5,5-6,0% inflation i boligpriser og 2-3% lønstigning har skabt et "overkommelighedsproblem", som med en realkreditrente, der pludseligt ligger på 5%, er blevet til en "overkommelighedskrise".

Endnu et økonomisk sammenbrud på vej. Skab et nyt internationalt kreditsystem nu

Den 20. november (EIRNS) – Om ti dage vil præsident Donald Trump, friere end før til at handle efter at have modstået det amerikanske midtvejsvalg, påbegynde en række topmøder med andre stormagts-præsidenter, begyndende med mødet i Gruppen af 20 nationer den 30. november.

Mens disse afgørende møder nærmer sig, nærmer sig ligeledes et finansielt sammenbrud, der er lige så slemt eller værre end 2007-08. Efter mere end to måneders fald på aktiemarkederne falder aktie-, obligations- og virksomhedslånemarkederne nu

alle sammen samtidigt, og eksperter advarer igen og igen om, at markederne for virksomhedernes »højrisikogæld« i USA og Europa i hastigt stigende grad minder om realkredit-markederne i 2007-08. Tech-giganterne fører, på trods af opkøb af enorme mængder af egne aktier, an i faldet. Bestyrerne af USA's centralbank har fortrudt deres ellers planlagte renteforhøjelse, men det er for sent til at gøre en forskel.

På et sådant tidspunkt er det virkelig vanvittigt, at store vesteuropæiske regeringer kaster »klimaskatter«, »kulstofskatter« og »el-skatter« efter deres allerede synkende økonomier og befolkninger, og kræver dybe besparelser i nationer som Italien, som ikke er med på deres forskruede »klimabølge«. Dette er tragisk, men de store vestlige europæiske »ledere« er helt klart på vej til at blive fjernet af deres befolkninger.

Det er som et minimum lederne fra USA, Kina, Rusland og Indien, som skal agere for at forhindre et økonomisk sammenbrud – og vi ved, hvad det er, de kan gøre. Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Institutet, sagde i dag: »Situation kræver at alle sejl sættes ind til at mobilisere for et 'Nyt Bretton Woods' valuta- og kreditsystem. Vi bør gennemføre en orienteringskampagne i løbet af de næste to uger«; op til de kommende topmøder, som mobiliserede vi op til et afgørende valg.

Det er afgørende, at alle Lyndon LaRouches velkendte »Fire Love«, som han nedfældede dem i 2014, gennemføres lige nu. Genindfør Glass-Steagall-loven for at adskille og beskytte kommercielle banker og folks opsparinger fra Wall Street-kasinoets sammenbrud. Skab en nationalbank eller et kreditinstitut som FDR's »Reconstruction Finance Corporation«. Anvend den kredit, der genereres, til at opbygge højteknologisk ny økonomisk infrastruktur for at øge økonomiens produktivitet. Lad videnskaben føre an: udvikling af atomare fusionsteknologier så hurtigt som muligt, og stræb efter bemanded kolonisering på månen og udforskning af

solsystemet.

Dette er tiden til Lyndon LaRouches »Fire Love«; de er nødvendige nu. Men LaRouche har argumenteret i taler og skrifter – endda før 2008-nedbruddet – for at disse tiltag kunne affødes af en aftale mellem stormagternes ledere. De kan indlede et nyt kreditsystem; samarbejde om at skabe en international udviklingsbank for at investere billioner i ny infrastruktur over hele verden; forene deres bemandede rumforskningsprogrammer til en indsats, der kan udrette noget stort og bryde barrieren til ubegrænset strøm fra fusionsenergi ned.

De øvrige stormagter er allerede forpligtet til nogle eller alle disse videnskabelige mål. Den amerikanske dollar har den største indflydelse på dannelse af et nyt kreditsystem og stabiliseringen af valutaernes værdier.

Således må det amerikanske folk nu tage ansvar for det internationale samarbejde. Præsident Trump kan kævle med kongressen, men det er på den store scene, at han kan handle hurtigt for at stoppe et økonomisk sammenbrud og afværge konfrontationer, som kan føre til verdenskrig. Gennem formelle og uformelle grupper og organisationer, som kan handle, må det amerikanske folk få det til at ske.

The Schiller Institute in Denmark's Testimony Before the Danish Parliament's

Business Committee on November 2018

Only Glass-Steagall Bank Separation and a New Bretton Woods Credit System Can Prevent Finance Collapse

I am Tom Gillesberg, Chairman of the Schiller Institute in Denmark. Thank you for allowing us to come.

The Danish public has had a sudden awakening to the true state of the Danish financial world. For many years, Danske Bank (Danish Bank) has been deeply involved in money laundering, and both the bank's management and the Danish Financial Supervisory Authority failed completely, after they became aware of the problem many years ago. It has also been revealed, that other major SIFI banks (Systematically Important Financial Institutions) in Denmark have colluded in tax evasion, and have failed in their fight against fraud and money laundering. Finally, many of the Danish banks, as well as their international colleagues, have contributed to the looting of the Danish and foreign treasury funds through fraudulent dividend tax rebates (also known as Cum-ex). All of this shows, that it is not a matter of individual problems, or individual bad apples, but is a systemic problem in which the entire banking and financial world is impregnated with uncontrolled greed, putting its own financial gain above the law, and the general welfare. The policy of deregulation, and allowing the financial world to control itself, has failed.

This was actually already evident in connection with the meltdown of the international financial system in 2007-2008. I, and other activists from the Schiller Institute, warned about this already in 2007, when I ran for parliament with the slogan: "After the financial crash – Maglev across the Kattegat" (here or a footnote: the body of water separating the island of Zealand, where Copenhagen is located, and Aarhus, Denmark's second largest city on the Jutland

peninsula). But our warnings were ignored. Then, after the crash in 2008 – where only a Danish government guarantee covering all financial institutions prevented a meltdown in the Danish banking world – when we suggested how to clean up the financial world through the implementation of Glass-Steagall bank separation, which would separate the wheat from the chaff in the process – separate normal banking activity, important to the society, from the casino economy – there was again an institutional refusal to listen, in Denmark, and the rest of the Western world. They would not put an end to the unhealthy behavior in the financial world that had created the collapse in 2008. If entire financial sector had not been deregulated, and Glass-Steagall banking separation abolished in the U.S. in 1999, we would have avoided the financial crisis.

But then, the focus was to save the banks, and all other players in the financial world, with bank packages and quantitative easing, at the expense of the real economy and the living standards of ordinary people. Therefore, today, we are facing a coming financial crisis, which is potentially far worse than the one we experienced in 2008. The Danish measures of letting banks and mortgage companies increase their capital solidity (with customers' money), will not prevent a new crisis. Without a separation of the activities in the financial supermarkets, as in 2007-2008, we still have no fire doors that can prevent fire in a part of the financial world from spreading to the entire financial house.

The imminent financial collapse

There are many ticking bombs under the international financial system. In the wake of the U.S. Federal Reserve Bank's rate hikes, there are more and more warnings about a coming meltdown of the \$3.5 trillion sized U.S. corporate debt market, where more and more unsecured loans are being repackaged and resold in many different disguises – similar to the bad U.S. mortgage loans in 2007-2008. This has been

accompanied by a fall in the stock markets, and a sharp fall in economic growth in the U.S. and Europe. The Bank for International Settlements warned of this dangerous development in its annual report in July, and the Bank of England did something similar in October. Then, the IMF's explicit warning of falling corporate bond markets came in the IMF blog on November 12th.

A collapse of the mortgage debt market will have greater consequences than the collapse of the U.S. subprime loan bubble in 2008. Once the crisis is triggered, it will hit the banks around the world, and behind the polished surface, they have become even bigger, and even more bankrupt than they were in 2008. Like the upbeat to the 2007-2008 crisis, there has also been a collapse and capital flight from the so-called "emerging markets," and the gigantic, unregulated market for financial derivatives can implode at any time.

The solution

There is no Band-aid solution that can fix this, but the Schiller Institute and the international LaRouche movement have proposed a coherent solution for how we can surgically remove the speculative cancer tumor, and create credit for productive investments, both internationally, and here Denmark.

1. We must join the New Silk Road

While most of the economy in the western world has been lagging for the last 10 years, and most people have experienced a falling standard of living, China has continued to experience strong economic growth, and has been able to lift more and more people out of poverty. The 2008 crisis was used to launch massive infrastructure projects, so China now has more kilometers of high-speed trains than the rest of the world combined. New towns, water projects, power stations and other infrastructure have been built, which make it possible to take care of a growing population, with an increasing standard of living.

In 2013, China's President Xi Jinping launched this development policy on and international level with the Belt & Road Initiative, also known as The New Silk Road, which, today, is 12 times larger than the U.S. Marshall Plan after World War II, and over 60 countries are now participating. Denmark ought to be a prominent part of this development agenda, especially in Africa and South-West Asia.

2. A New Bretton Woods Credit System

On November 30, the G20 summit will occur in Argentina, and the Schiller Institute has suggested that the summits between President Trump, Xi Jinping and Putin be used to establish a new Bretton Woods credit system, in cooperation with India's Prime Minister Modi. A new version of the old fixed-exchange system, established after World War II, but now, to create long-term credit for the development of all nations. This is the only thing that can prevent the ongoing disintegration of the current City of London and Wall Street-based financial system from leading to chaos and possible war.

3. LaRouche's Four Laws

In Denmark, we can now prepare measures that can protect our economy against the upcoming financial tsunami. The Schiller Institute has proposed Lyndon LaRouche's Four Laws, a conceptual script to turn our economy away from financial speculation, and back to physical economy, and scientific and technological progress:

- 1.** The enactment of Glass-Steagall bank separation of the Danish financial sector, where we clear out, and reorganize the banking system and divide normal banking activity from financial speculation. The financial supermarkets must be separated into normal banks, investment banks, mortgage business and insurance, each on its own. Banks and other financial institutions must be divided and reduced in size, so they no longer constitute a systemic risk, and the government deposit guarantee will only apply to normal banks;

- 2.** We must create government credit for productive investment

in the economy;

3. We must channel part of this credits into major infrastructure projects, and other things, that can increase productivity, and energy-flux-density in the economy, and create the next, higher economic platform for Denmark, such as a Kattegat bridge and a national maglev network, and fixed connections between Helsingør (Demark) and Helsingborg (Sweden), and under the Fehmarn Belt (to Germany).

4. We must invest heavily in research and development of the areas that create future technologies, such as nuclear power, fusion energy, space research, etc.

The biggest mistake we can make, is to believe that we can leave these questions to the financial world. It has proven that it has neither the moral compass, nor the necessary solutions, to ensure our future. Therefore, the state must now assume its responsibility, and establish the necessary laws and regulations that can safeguard the general welfare, and the future of Denmark, and the Danish people. In light of the recent bank scandals, there is a broad public backing for doing just that.

Thank you.

See our Power Point show here:

Schiller Instituttets foretræde for Erhvervsudvalget den 22. november 2018